

Csaknem félezer résztvevővel – köztük 204 szavazati jogú küldött munkájával és döntéseivel – lelkes hangulatban és eredményesen zajlott le a Munkáspárt december 17-ei kongresszusa. Ott voltak az országgyűlési képviselőjelöltek is. Nagy taps fogadta már a kongresszus elnökségének bevonulását: a párt vezetőit s azokat a pártszervezőket, akik vállalták az ellenzék által szétzilált megyék újjászervezését. Minden túlzás nélkül mondhatjuk, hogy nagy tetszést aratott Thürmer Gyula elnöki beszéde, csakúgy, mint többek között Szöllősiné Fitos Éva, Tóth István, Kiss Lászlóné és Gelb Zoltán hozzászólásai. A kongresszus egész hangulatán érződött, s a politikai vita is ezt erősítette: a párt lezárta az ellenzéki ügyet, új egységet teremtett, és ez a Magyar Kommunista Munkáspárt.

„Álmodjunk és teremtsünk forradalmi pártot!”

Thürmer Gyulának, a Munkáspárt elnökének beszéde

*Tisztelt Kongresszus!
Kedves elvtársak!*

Őszinte tisztelettel köszöntelek Titeket és személyetekben a Munkáspárt minden tagját a párt újjászülését napja, december 17-ike alkalmából.

Másfél évtizede egyik percről a másikra megváltozott a világ. Gorbacsov eladta az amerikaiaknak és a németeknek mindazt, amiért egykor, a fasizmus elleni háborúban a szovjet nép húszmillió emberéletét áldozott.

A magyar parlament új gazdákat kapott. A munkások és parasztok helyébe grófok, egykori disszidensek, kétszínű értelmiségiek, magukat átmentő egykori pártvezetők ültek. Gyorsan megszédtek magukat.

Loptak mindent, amit csak a magyar nép a szocializmus évtizedei alatt felépített. Mi, munkások, dolgozók meg hoppon maradtunk. A munkahelyünk megszűnt. Az állam már nem foglalkozik a polgáraival. Nem tudjuk befizetni a villanyszámlát, nem tudjuk felújítani a panellakást, nem tudjuk fizetni a gyerek iskoláját.

Ebben a helyzetben azt mondtuk: nem akarunk így élni. Nem akarunk az amerikai, a német, az európai tőke rabszolgái lenni. Nem akarunk nyomorban és kiszolgáltatottságban élni. Vállaltuk, hogy megvédjük szocialista eszméinket, megőrizzük a forradalom lángját. Az idő megmutatta, hogy a forradalmárok mostani nemzedékére több

is vár: mi készítjük elő a terepet az új forradalmak korára.

Emlékezzetek! Tudtuk, hogy nehéz lesz. Tudtuk, hogy nem ez a harc lesz a végső. Tudtuk, hogy járatlan utakon indulunk el, mindent magunknak kell megtanulnunk. Mégis vállaltuk! Félre is állhattunk volna, de mi vállaltuk. Mint ahogyan itt vagyunk ma is. Mások elmentek, de mi itt vagyunk és itt is maradunk.

Siker vagy kudarc volt az eltelt tizenhat év? Az elmúlt egy évben a pártellenzékétől mást sem hallottunk, hogy történetünk egy nagy kudarc. De vajon így van-e, elvtársak? Igaz, ma kevesebben vagyunk, mint tizenhat éve. Igaz az is, hogy nem jutottunk be a parlamentbe. Igen, kiestünk a megyei közgyűlésekből is. Igen, sok helyütt meggyengültek a szervezeteink. Ez mind igaz, elvtársak, mégsem ez az igazság.

Ha nem lennénk forradalmá-

Lapunk kongresszusi összeállításában teljes terjedelmében közöljük Thürmer Gyula beszédét, részleteket közlünk a Központi Bizottság beszámolójából, közzétesszük az elfogadott politikai nyilatkozatot, a párt szervezeti szabályzatának módosításait, s a kongresszus szervezeti és személyi kérdésekben hozott döntéseit.

rok, ha nem lennénk kommunisták, már réges-régen elkeseredtünk volna, sőt feladtuk volna. De mi forradalmárok vagyunk és kommunisták! Megtanultuk becsülni, hogy van pártunk. Megtanultuk értékelni, hogy túléltek a tőke minden eddigi támadását. Élünk, elvtársak, dolgozunk, harcolunk. Országos párt vagyunk. Minden parlamenti választáson jelentős erővel részt veszünk. Tavaly átmenetileg ugyan, de megálljt parancsoltunk a kórházak eladásának. És most jön a 2006. évi választás, amelyről retteg mindkét nagy, az MSZP is, a Fidesz is. Rettegnek, mert lejárt a nagy rendszerváltó ígéreteik kora. Rettegnek, mert mi igazi kommunisták, munkásalternatívát kínálunk a választóknak. És nem is

akármilyen eséllyel, történelmi eséllyel! Ez pedig nem kevés!

Köszöntelek Titeket, elvtársaimat és barátaimat, Titeket, akik kitarítottak jobban és rosszban. Külön is köszöntöm azokat, akik párttagságuk jubileumát ünneplik. Sokan vannak közöttünk olyan elvtársak, akik hatvan éve, a felszabaduláskor léptek be a pártba. A magyar szocializmust nekik és kortársaiknak köszönhetjük. Köszönjük Nektek, elvtársak! A magyar szocializmusra, a munkások és a dolgozók országára mi büszkék vagyunk. Ha módunk lesz rá, nem ismétljük meg azt, ami rossz volt, de újra megcsináljuk, ami jó volt.

Elvtársak!

A forradalom útja – ahogyan Lenin mondta – nem „széles, szabad, egyenes”. A forradalom útján vannak ciccakkok, oldallépések, sőt visszalépések. A mai kongresszusunk ilyen oldallépés. Nem mi akartuk. Nekünk elég lett volna a csepeli kongresszus. A bíróság szabálytalannak nyilvánította Csepelt. Teheti, de a mi emlékezetünkben mindig élni fog. Ez a mi kongresszusunk volt, a mi kommunista kongresszusunk.

Kommunista, mert ott kommunisták voltak, mi voltunk ott, az árulók elmentek. Tudjuk, nem mindenki kommunista, aki annak nevezi magát. De aki nem vállalja e nevet, az biztosan nem az!

A pártellenzék 500 napos támadása visszavetette pártunkat. De nem csak bennünket. A magyar munkásság, a magyar dolgozók harcát vetette vissza. És ez megbocsáthatatlan bűn. A magyar munkás most kezd magához térni a rendszerváltás és

az EU-csatlakozás hipnózisából. Most kezdi érteni, hogy a hatalmat kicsalták a kezéből. Most már látja, hogy újra kegyetlenül át akarják ejteni. A fideszesek is, az MSZP-sek is, az egész tőkés banda. A magyar munkás most már kételkedik bennük, most már nem hiszi minden szavukat. Már keresi a mást, a számára igazit. A pártellenzék éppen ezt fékezte le.

A pártellenzék visszavetette a pártot, de nem tudott megállítani bennünket. Öt megyében megszerezték a vezetést, tönkretették a pártot, de mi már mindenütt megtaláltuk a pártszervezőket, és már épülnek az új szervezetek Bácsban, Baranyában, Hevesben, Somogyban, Vasban is.

Büszkék vagyunk ezekre az elvtársainkra, Kissné elvtársnőre, Kalapos Marikára, Gelb elvtársra, Mészáros elvtársra, Szabó Imre elvtársra, Karvalics Imre elvtársra és segítőikre, Budai Ferenc elvtársra, aki most Borsodban vette át a párt irányítását.

Kevesebb jelöltünk van, mint korábban, de minden megyében van elég jelöltünk ahhoz, hogy húsz megyei listánk legyen és erős, esélyes lista legyen a Munkáspárt országos listája.

Nem vettünk fel ugyan ezer új párttagot, ahogyan terveztük, de 2004-2005-ben felvettünk mintegy 400 főt.

Nem győjtöttük még össze a tervezett választási alapot, de a november 12-ei KB-ülés jó hatása máris érződött. Több millióval nőtt a befizetett választási alap. Újra megerősödött a kis- és középvállalkozó barátaink bizalma, és tagságunk is szorgalmasabb lett.

(Folytatás a 3. oldalon)

IDŐZÍTETT BOMBA

Nem is olyan régen, még a kilencvenes évek közepén-végén a tanácsi bérlakásokban élő emberek között szájról-szájra járt: „Hogyha nem veszed meg a lakást, amiben élsz, akkor azt el fogják adni a fejed fölül. Espedig úgy, hogy a tanács, az önkormányzat átpasszolja egy olyan új tulajdonosnak, akinél pénzesebb háziúr nem létezik a földön. Ez a piacgazdaság...”

Az évtized átverése

Hogy örültünk mindnyájan ezeknek a romhalmazoknak, amikor részletre megvettük! Eszünkbe sem jutott, hogy lép-re megyünk szépen mindnyájan, és az „évtized átverésének” részesei vagyunk. Mert az volt a tanácsi bérlakások privatizá-

ciója a kilencvenes években: egy hatalmas átverés!

Hiszen miket adtak el nekünk? Romokat. Olyan lakásokat, amelyekre már régen száz-ezreket, milliókat kellett volna költeniük a tanácsi házkezelőségeknek vagy az IKV-nak.

Rozoga tetők, beázások, rossz szigetelések. Rohadó

gázcsövek, alacsony teherbírási villanyvezetékek, életveszélyes kémények, omladozó erkélyek, támfalak.

Még a viszonylag fiatalnak mondható lakótelepi lakásokra is komoly összegeket kellett volna költeni már a megvásárlásuk pillanatában. Hát még a belkerületi öreg házakra! Amelyek között nem ritka a száz vagy akár kétszáz éves sem!

Az állam, a helyi önkormányzat és a Fővárosi Önkormányzat szándékosan olyan helyzetet teremtettek, hogy az embereknek szinte ne legyen más választásuk, mint megvenni az általuk lakott rossz állagú bérleményeket.

Ezen talán nem is lehet csodálkozni. Hiszen egyaránt a bal- és a jobboldali kormányok, no és Demszkyék, mindenképpen meg akartak szabadulni ezektől a lelakott bérleményektől. Még mielőtt nekik kellett volna felújítani ezeket a sokszor már romhalmazzsámba menő lakásokat. Nem volt rá pénzük vagy nem akartak rákölteni, ez ma már édes mindegy. A lényeg az, hogy mikor az egyszerű emberek újszülött lakástulajdonosokká váltak, elkezdtek fölfelé kúszni a felújításhoz és a társasházak renoválásához szükséges anyagok árai.

(Folytatás a 2. oldalon)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

December 14. Háromnapos küzdelem után eloltották a Londontól északra felrobbant Buncfield olajtároló okozta tüzet. Ez volt az európai ipar eddigi történetének egyik legsúlyosabb szerencsétlensége. Szerencsére „csak” néhányan sérültek meg, viszont emberek ezreit telepítették ki napokra a környékről a savas füst miatt. A lakosság először terrortámadásra gyanakodott, ám ezt a szakértők cáfolták.

December 15. A világ negyedik legnagyobb gazdasága immár a kínai. Bár a szédületesen magas össztermék-növekedés idén lassult az ázsiai országban, így is három helyet lépett előre, és az USA, Japán és Németország mögött megelőzi Nagy-Britanniát. Magyarországra is növekszik a kínai behozatal, főleg gépipari termékekből, ugyanakkor – más országokkal ellentétben – a magyar export Kínába csökkent.

December 16. Két napig sztrájkoltak a legnagyobb szakszervezetek felhívására egész Görögországban a légi, a vasúti és a tengeri forgalom területén illetve néhány közszolgáltatásban dolgozók. Az alkalmazottak a jobboldali kormány megszorító intézkedései ellen tiltakoztak.

December 17. Megállapodás született a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) hongkongi tanácskozásán a mezőgazdasági exporttámogatások 2013-ig történő megszüntetéséről. Ez azonban csak részleges siker: a 149 részt vevő ország képviselői abban reménykedtek, hogy sikerül a globális kereskedelem teljes új szabályrendszerét kidolgozni, amely már egy-két éven belül életbe is léphetett volna.

December 18. Elismerte Bush amerikai elnök, hogy hibákat is elkövettek az iraki háború kapcsán, illetve hogy túl nagy áldozatot követeltek a hadműveletek. Eddig harmincezer iraki polgár és kétezregeryszáz amerikai katona vesztette életét. A közvélemény-kutatások szerint az amerikaiak 58 százaléka nem hisz abban, hogy az elnöknek világos terve lenne a háború megnyerésére.

December 19. A bolíviai elnökválasztást Evo Morales indián származású szakszervezeti aktivista, a szocialisták jelöltje nyerte. A negyvenhat éves politikus jó szövetségi viszonyt ápol Hugo Chávez venezuelai és Fidel Castro kubai elnökkel; Közép- és Dél-Amerikában egyre erőteljesebb USA-ellenes blokk szerveződik.

December 20. Korán-olvasással kezdődött több mint harminc év után az első „demokratikus” megválasztott afgán parlament ülése. A parlamentben 68 nő kapott helyet, és képviselőjük van az etnikai kisebbségeknek is. Azonban sok volt hadúr is bekerült a törvényhozásba.

● A mindig mosolygó Tony Blair nagy show-ja véget ért, mert a tagországok állam- és kormányfőinek a csúcsértekezlete maraton tárgyalás után, december 17-én hajnalban kiizzadta az EU 2007–2013-as időszakra vonatkozó költségvetésének a keretszámait. A konzervatív londoni sajtó élesen bírálta a miniszterelnököt, mert hozzájárult a briteknek járó visszatérítés 10,5 milliárd euróval való csökkentéséhez. Az európai alkotmányok a franciák és a hollandok által történt elutasítása után egy újabb kudarc azonban az Európai Uniót megbénította volna. A megállapodás szerint a 27-ek (Romániát és Bulgáriát is beleértve) hétéves költségvetése 862,4 milliárd euró összegű, ami az EU összjövedelmének (GNI) 1,045 százaléka. A luxemburgi elnökség júniusban 871,5 milliárdot (1,06%)

A huszonötök Európájából jelentjük

javasolt, a soros elnök, Blair első alternatívája viszont csak 849,3 milliárd euró (1,03%) volt. Az elfogadott költségvetés lényegesen kevesebb, mint az Európai Bizottság által eredetileg javasolt 994 milliárd euró. A tíz új tagállam struktúrális és kohéziós támogatásokra 157 milliárd eurót fordíthat, amelyből Magyarország 22,6 milliárdot használhat fel. Pozitív változást jelent, hogy a kohéziós pénzek igénybe vehető városfejlesztésre és lakónegyedek rehabilitációjára is, a hazai társfinanszírozás mértéke 15 százalékra csökken, valamint a támogatott projektek befejezésére a korábbi kettő helyett 2010-ig három év áll rendelkezésre. Az Európai Bizottság és az Európai Parlament igenje is szükséges azonban a költségvetés végleges jóváhagyásához.

A közös érdekek alapján a brüsszeli alkudozás során feléledt a Franciaország, Németország és Lengyelország összefogását jelképező úgynevezett „weimari háromszög”, amely Varsó iraki részvétele miatt fagyott le. Az ingatag visegrádi négyek csoportjából

viszont kilógott a gyors kompromisszumot kereső Szlovákia és Csehország. Az új német kancellár, Angela Merkel a tárgyalásokon közvetítő szerepet játszott az angol érdekeket védő Blair és az agrártámogatók megnyirbálását elutasító, de a költségvetés 2008–2009-ben történő felülvizsgálatát végül elfogadó Chirac francia elnök között.

● Az Európai Parlament Baloldali csoportjának (GUE/NGL) a javaslatára a frakciók elnökeinek a tanácsa elfogadta egy ad hoc bizottság megalakítását, amely egyes európai országokban a feltételezett CIA-börtönök és a rabokat szállító különleges légijáratok ügyét vizsgálja meg. A megállapodás szerint a bizottság mandátumáról és összetételéről az EP januári plenáris ülésén fognak dönteni. Giusto Catania GUE/NGL-képviselő hangsúlyozta, hogy az amerikai rendszeresen megsértették több EU-tagállam szuverenitását, és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó nemzetközi megállapodásokat. Catania kijelentette,

hogy az igazság kiderítése közös érdek, mivel a CIA ügynökei európai állampolgárokat és menekülteket hurcoltak el ismeretlen helyre.

● Nagy vihart okozott a Gazprom orosz cégnek az a bejelentése, hogy Gerhard Schröder volt kancellár az Oroszországot Németországgal a Balti-tenger alatt összekötő, észak-európai földgázvezetékét építő vállalkozás felügyelő bizottságának az elnöke lesz. A konzorciumban a Gazpromnak 51, a BASF és az E.ON német vállalatoknak pedig 24,5–24,5 százalékos részesedése van. A Bild am Sonntag szerint Schröder fizetése elérheti az évi egymilliárd eurót. A londoni Economist azt írta, hogy a volt kancellár döntése árthat politikai tekintélyének és jogi problémákat is okozhat. A német törvények ugyanis tiltják, hogy bárkinek egyéni haszna származzon közszolgálati tevékenységéből. Schrödernek esetleg bizonyítania kell, hogy kancellárként nem folytatott tárgyalást a lehetséges új állásáról.

– Munkatársunktól

Chile: választások meglepetések nélkül

December 11-én tartották a 15,5 millió lakosú Chilében a parlament és a részleges szenátusi választásokat, valamint az elnökválasztás első fordulóját. A 756 600 négyzetkilométer nagyságú, négyezer kilométer hosszú és átlagosan 100-200 km széles ország az Andoktól a Tüzföldig húzódik. Az eredmények az előzetes papírformát hozták.

A balközép Demokratikus Tömörülés (CD) az 54 éves Michelle Bachelet asszonyt indította az elnökválasztáson, aki a szavazatok 45,9 százalékával az első helyen végzett, de nem szerzett abszolút többséget. A háromgyermekes, ateista orvosnő a márciusban távozó Ricardo Lagos kormányában az egészségügyi, illetve a védelmi tárca élén állt. Bachelet édesapja, Chile első szocialista elnöke, a tragikus sorsú Salvador Allendének az elközlelt híve volt, és a katonai diktatúra alatt halt meg. A második és a harmadik helyre a Nemzeti Megújulás (RN) illetve a Független Demokratikus Unió (UDI) jobboldali pártok jelöltjei: Sebastián Piñera (25,4 százalék) és Joaquín Lavín (23,2 százalék) kerültek. A Chilei Kommunista Párt által támoga-

tott „Együtt” koalíció elnökjelöltje, Thomas Hirsch a voksok 5,4 százalékát szerezte meg.

A CD a szavazatok 56,2 százalékával abszolút többséget szerzett a törvényhozásban, és megerősítette befolyását a szenátusban is. A két jobboldali párt „Szövetség Chiléért” elnevezésű blokkja 33,5 százalékot kapott. Harmadik helyezést 7,4 százalékkal az „Együtt” lett, de a nagy pártoknak kedvező, diszkriminációs választási rendszer miatt nem jutott mandátumhoz. Az „Együtt” a képviselő-választáson szerzett 482 000 szavazattal szemben az elnökválasztáson csak 386 000 voksot kapott, ami azt jelenti, hogy a baloldali szervezetek sok tagja Bacheletet támogatta.

A közelmúltban elfogadott alkotmányreform megszüntette az immunitást biztosító kilenc

„örökös” szenatori helyet, amelyeket a jelenleg háziőrizetben lévő egykori diktátor, Pinochet tábornok talált ki. Változást jelent az is, hogy a korábbi hat helyett az új elnök mandátuma csak négy évre szól.

Michelle Bachelet és Sebastián Piñera között választották a chileiek a január 15-ii második fordulójában. Piñera az ország egyik leggazdagabb vállalkozója, akit hívei csak „chilei Berlusconi” vagy „gözmözdönynak” neveznek. A két jelölt között az erőviszonyok nagyjából kiegyenlítették. Bachelet asszony győzelméhez viszont szükségesek a Thomas Hirsch híveinek a szavazatai is. Guillermo Teillier, a Chilei Kommunista Párt főtitkára kijelentette, hogy csak abban az esetben hajlandók a CD jelöltjét támogatni, ha Michelle Bachelet kötelezettséget vállal az arányos választási rendszer bevezetésére, a munkavállalók érdekeit sértő munkaügyi törvények megváltoztatására, a minimálnyugdíj jelentős emelésére és az elmaradott régiók fejlesztésére.

Bence Dániel

IDŐZÍTETT BOMBA

(Folytatás a 1. oldalról)

Márpedig ezen munkák egyre szükségesebbek, sőt már halaszhatatlanok lettek, hiszen sok társasház lett bérházon hosszú évek óta nem csináltak a tanácsok épület-karbantartói semmit!

Ehhez hozzáadódott még a többszörösükre, sőt az irreálisan magasra növekedett rezsiköltségek.

Horribilis összegek

Lakástörlesztés, közös költség, víz-, villany-, gáz-, szemétdíj és különféle hitelek. Plusz kellene pénz az épület sűrűs felújítására is. Ez a felsorolás sokszor egy egyszerű család egyik felnőtt tagjának

teljes fizetését emészti fel. Ám még így sem tudnak lépést tartani azzal az iszonyú áremelkedéssel, mely az utóbbi években szinte letaglózta a családi költségvetéseket. És amelyekkel egyáltalán nem tartottak lépést a fizetések!

És még nem ettek, nem öltözöttek, s nem közlekedtek egy métert sem. Hogy költhetnének akkor a lakásuk, társasházuk felújítására, mikor a napi költségeiket is alig tudják fedezni? Ha egyáltalán tudják. És nem halmoznak fel több tízezer, százezres vagy akár milliós rezsitartozásokat is.

Csoda-e hát, ha a magyarországi lakáshelyzet mára már teljesen elszokósodott?

A budapesti társasházak kilencven százalékát, úgy másfél

millió lakást kellene sürgősen felújítani. De vajon kinek lesz erre pénze? Hiszen az ország összes társasházának a felújítása 16 ezer milliárd, azaz 16 billió (!) forintba kerülne. Ezt a hatalmas összeget a résztulajdonosok egyszerűen képtelenek kifizetni. Hiszen ez annyi, mint az egész ország két éves költségvetése!

Már így is hatalmas összegekkel tartoznak a kisemberek. Csak Budapesten például 100 milliárd forintnyi (!) közös költséggel vannak hátralelben a szegényebb lakók. És ezt az összeget az APEH-hel szeretné behajtani a társasházkezelők szövetsége.

És a milliárdosok?

Mit lehetne itt tenni? Hiszen elképzelhetetlenül nagy a baj, mert Magyarországon a kilencvenes évek nagy átverés-

se, a lakásprivatizáció után lényegében nincs bérlakás. Tehát a városi gazdagokon kívül mindenkit érint ez a gond. Legalább hárommillió ember.

És ők nem tudnak már tenni szinte semmit saját sorsuk jobbra fordításáért. Letaglózta őket és családjukat költségvetésüket a vadkapitalista gazdaság. Helyzetük szinte kilátástalan. Akkor hát kik tehetnek valamit? Egyértelmű, hogy a döntéshozók és a gazdagok, a felső tízezer. Mert van itt ebben az országban pénz, bizony hogy van!

Nézzünk csak szét az új lakóparkok környékén, amelyek iszonyú pénzekbe kerültek. Mégsem az egyszerű nép lakik bennük. Ha egyáltalán lakik ott valaki, és nem üresen tátonganak, miközben alig néhány száz méterre tőlük az utcán alszanak emberek.

Azok a nyomorgók, akiknek

testszaga állítólag annyira facsarja „szegény” turisták orrát. Akik mindezek ellenére 4 milliárd dollárt (800 milliárd forintot) költöttek el hazánkban 2005-ben. És nincs pénz?

Ez nyolcszor több, mint a pesti kisemberek közösköltségtartozásait. No és a milliárdosok? Azok mit tehetnének? Ezt a 100 milliárdos rezsitartozást még a tíz leggazdagabb magyar is rohögve ki tudná fizetni, hiszen vagyonuk összesen hét és félszer többre rúg: 750,2 milliárd forint.

Tisztelt milliárdos uraim! Nem akarnak netán segíteni? Mondjuk patronálhatnának egy, két, tíz vagy akár száz társasházat is! Kifizetni a tartozásokat, kitarozni, felújítani a villany-, a víz-, és a gázvezetéseket. Hiszen ugyanis a nép pénzéből gazdagodtak így meg. De hát a pénz lényegében arra való, hogy jót te-

gyenek vele! Vagy inkább csak ülnek a nagy vagyonuk tetején?

Most már tenni kell valamit! Az ország a huszonnegyedik órában van! A tartozásokat valakinek ki kell fizetni vagy netán elengedni!

És a felújításokat is el kell kezdeni! Mielőtt még újabb és újabb házak röpülnek a levegőbe az elavult vezetékekből szivárgó gáztól. Mielőtt még meghalnak tömegesen emberek az életveszélyessé vált kéményektől, s mielőtt még összedőlnek az öreg házak, mint a kártyavárak!

Tennie kell már valamit végre a kormánynak, a parlamentnek, mert a lakásbomba ketyeg; és számtalan gázrobbanással, elektromos tüzzel – vagy ami még rosszabb: társadalmi robbanással fenyeget.

Fort András

„Álmodjunk és teremtsünk forradalmi pártot”

(Thürmer Gyula beszéde.
Folytatás a 1. oldalról)

A mai kongresszusnak fontos feladatokat kell elvégeznie. Ma le kell zárunk a pártellenzék áldatlan történetét, meg kell hoznunk azokat a döntéseket, amelyek a párt működéséhez és a választási csatához elengedhetetlenek. A kongresszus politikai oldalalépés, de ha jól végezzük a munkánkat, a Munkáspárt meg erősödik, és újult erővel mehet neki a választásoknak.

Eltvársak!

A Központi Bizottság kongresszusi beszámolója tisztességes és hű áttekintést ad mindenről. Sokat dolgoztunk az előző két évben, nagyon sokat. Még többet tehetünk volna, ha a pártellenzék nem akadályozza, ha nem bontja a pártot. Ebből is világosan látszik, hogy a pártellenzék objektív célja a munkásosztály egyetlen marxista erejének, a Munkáspártnak a szétverése volt. Teljesen közömbös, hogy mivel átlatnak bennünket a szereplők, az objektív következmény a párt meggyengülése.

A párt Pénzügyi Ellenőrző Bizottsága Farkas elvtárs vezetésével jelentős politikai támogatást és szakmai segítséget adott a párt működéséhez. A pártot nem lehet törvénytelennek tekinteni, mert ilyenek nincsenek. Most derül ki azonban, hogy mennyi tartozást, felelőtlenséget vállalt kötelezettséget és mennyi szemetet hagytak az ellenzéki megyék vezetőségei. A Munkáspárt ezeken a területeken a megfélemlítő jogi lépéseket is megteszi érdekei védelmében.

A Pártetikai Bizottság sajnálatos módon nem teljesítette feladatát. Jelentésüket nem készítették el. Erre sem méltatták a párt kongresszusát. Az is baj, hogy beleavatkoztak a politikai döntésekbe. A fő baj azonban más! Engedték, hogy a szemük láttára szétrombolják a pártot. Ez pedig megbocsáthatatlan! Két tanulságot kell levonnunk ebből. A bizottság személyi összetétele rossz volt, ezért fel kell mentenünk őket. Itt és ma. Másodsor, olyan mechanizmust kell kiépíteni, amely kizárja, hogy az etikai szervek a Központi Bizottság fölé emelkedjenek. Nem lehet a pártban kettős hatalom. Ennek érdekében javasoljuk, hogy a jövőben ne a kongresszus, hanem a Központi Bizottság válassza a Pártetikai Bizottságot. Erről is ma döntünk.

Kedves Elvtársak!

Nem tagadom, sok bírálatot kaptam és kaptunk az elmúlt évvel kapcsolatban. Alapvetően két irányból. Sokan kérdezték – és hozzáteszem – jogosan: miért nem léptünk fel korábban, miért nem zavartuk el az ellenzék előtt? Jogos a bírálat, sok mindent lehetett volna gyorsabban intézni. De egy dolgot ne felejtsünk el: nem vagyunk egyformák. Lakatos elvtársék Duna-szentbenedekről '56-ban is azonnal meg tudták különböztetni az ellenforradalmárt az ingadozótól. Most is azonnal értették a lényegét. Tóth elvtárs Komáromból a bányászember osztályérzékével azonnal tudta, hogy az ellenzék a párt létretevére tör. Hajdú elvtárs Budapestről azon kevesek egyike, aki ismeri és érti Lenint. Ő is rögtön átlátta a párt elleni támadást. S ami nagyon fontos, s erőt is adott mindannyiunknak, hogy a kapitalizmusban felnőtt fiataljaink is azonnal megértették, miről van szó, hol a helyük. A Baloldali Front egyetlen vezetője sem csatlakozott a pártellenzékhez, sőt az ifjúsági szervezet már

előttünk felvette a kommunista nevet. A tagságnak azonban idő, sok idő kellett a megértéshez.

A 90-es évek elején Udvarhelyi és társai ugyanebből az irányból támadtak bennünket, a megalkuvás, az opportunizmus irányából. Ők is alapvető marxista tételeket akartak felülvizsgálni, revízió alá venni. Ők azonban nem ravaszkodtak. Megmondták nyíltan, hogy a munkások pártja helyett a középosztályok pártját akarják. Marxista párt helyett ideológiától mentes pártot akarnak. Ezt mindenki értette, és akkor lényegében veszteség nélkül felszámoltuk az opportunista támadást.

A mostani pártellenzék azonban alattomos volt. Egy szóval sem mondták, hogy nem akarnak munkáspártot, marxista pártot. Sőt, magukat kiáltották ki a marxizmus magyarországi letétemenyeseinek. Egyik sem mert kiállni, egyik sem merte azt mondani, hogy én akarok vezető lenni. Ehelyett ideológiákat gyártottak, hogy szalonképessé tegyék áru-lásukat. Nem volt könnyű átlátni a trükkjeiken.

Olyan is van, aki azért bírál, hogy túlereagáltuk az eseményeket. Vajon nem lehetett-e a pártellenzék megjelenését elkerülni? Nem lehetett-e másként cselekedni? Nem lett volna-e helye-

sebb engedni Vajnait, hadd csinálgja, amit akar a pártban? Nem kellett volna-e tovább győzködni, egyezkedni vele és velük, mindenáron bent tartani őket a vezetésben? Ezek a kérdések jogosak, és nagyon fontos, hogy most azonos, egységes választ adjunk. Ez ma politikai egységünk lényeges eleme.

Szilárd meggyőződés, hogy a pártellenzék megjelenését semmilyen módon nem tudtuk volna elkerülni. Ez ugyanis nem Vajnai- és Fratanolo-ügy. Vajnai is, Fratanolo is csak figurák egy szélesebb küzdelemben. Ha nem Vajnai, akkor lett volna egyszerűen kavics vagyunk a hatalmas cipőjében, ahogyan Moldova György megfogalmazta, hanem nagyon is kellemetlen akadály. Tavaly beleköptünk a tőkéskevesébe, akadályoztuk a kórházak kirablását, és ezt nem bocsátják meg nekünk.

A tőke meg akar szabadulni tőlünk. A legegyszerűbben úgy szabadulhat meg ellenfelétől, hogy egy részüket megveszi, belülről megosztja a mozgalmat. Ha nem Vajnai, akkor lett volna valaki más, de a tőke előbb-utóbb mindig megtalálja a megalkuvásra hajlamosakat.

A megalkuvás, az opportunizmus ugyanis a munkásmozgalom betege. Mindenki átesik rajta. Ebben a betegségben szenved a nemzetközi kommunista mozgalom számos pártja is. Hagyományos, nagy európai pártok adják fel az osztályharcot, a demokratikus centralizmust, a proletárinternacionalizmust, nyilvánítják a szocializmusban felnőtt fiataljaink is azonnal megértették, miről van szó, hol a helyük. A Baloldali Front egyetlen vezetője sem csatlakozott a pártellenzékhez, sőt az ifjúsági szervezet már

jelenti ma a megalkuvás, az opportunizmus, a revizionizmus.

Miért betegedett meg a mi pártunk is? Azért, elvtársak, mert létrejött a betegség melegágyai, mi pedig, az egészséges többség, nem voltunk felkészülve rá, és az immunrendszerünk, a védekező-képességünk is meggyengült.

Hol voltak és hol vannak a pártellenzékiség melegágyai? Döntően két helyen: először is azokban a városokban, ahol együttműködtünk az MSZP-vel, másodsor pedig a nagyvárosi, mindenekelőtt a budapesti értelmiségi körökben.

Amikor bekerültünk az önkormányzatokba, több helyütt a hatalom közelébe kerültünk. Ez nagyon konkrét dolgokat jelentett.

nézni azzal, hogy az MSZP tőkés párt, jobboldali párt lett.

Azt mondtam, hogy a kádári vezető garitúrához tartoztak Igen, KB-osztályvezetők, megyei első titkárok, állami vezetők, ezredesek és tábornokok, politikai főiskolai főtanárok voltak. 1989 után örültünk, hogy nem mentek az MSZP-hez, és ezért nem beszélünk róla, hogy a szocializmus elvesztésében nekik is megvolt a szerepük. Nem lehet a felelősséget csak Kádárra és Grószra hárítani. Az apparátus vezetői lettek megalkuvóvá 1989-ben, és most ugyanezt a megalkuvást akarták ránk erőltetni.

Azért tudtuk, hogy kik is ők valójában. Nem bíráltuk őket, de nem is engedjük, hogy ők vezessék a pártot. Ebbe ők egy pillanatra sem nyugodtak bele, de bíztak abban, hogy az új vezetést kézben tarthatják. És most nem csak magamról beszélek, elvtársak, hanem rólatok, megyei és kerületi vezetőkről is. Bánhegyi elvtárs, Urbán elvtárs, Tóth elvtárs, Edelenyiné elvtársnő, mind-mind megerősíthetik, hogy ez a történet mindenütt lejátszódott. Mi azonban nem engedünk. Számunkra és számomra is egy dolog volt szent: azt kell tennünk, amit a kommunisták többsége akar, és mi ezt tesszük.

Sajnos, az élet törvényei miatt elvesztettünk olyan marxistákat, mint Kiss Artúr, Szántó György, Sas György, akik megpróbálták ellensúlyozni a többi értelmiségi rombolását.

Ne legyünk persze igazságtalanok! Ezek az emberek sok jót is tettek. De sokkal többet tehetnének volna, főleg azzal, hogy nem nehezédnek rá a pártra, az egyszerű párttagokra, akik a Kádár-rendszer nagy tekintélyű embe-reit látták bennük. Most elmentek, egy részüktől pedig szervezeteink szabadulnak meg. Ne ejtsünk könnyeket! Vegyük észre: nem a gyulai vagy az orosházi munkás ment el, nem a komáromi bányász, nem a nőgárdi munkanélküli. Az egykori elit tagjai mentek el. A párt ettől tisztább, magabiztosabb, egészségesebb lesz.

Eltvársak!

Nem kívánok hallgatni a saját hibáinkról sem, a vezetés hibáiról. Felelősek vagyunk azért, hogy a pártot nem készítettük fel kellőképpen az opportunizmus betegségeire. A KB elemzései világos marxista elemzések, de

nagyon sok emberhez nem tudtuk eljuttatni. A tagság egy része antimarxista hatások alá került. A pártoktatás rendszerét nem tudtuk megteremteni, e nélkül pedig ideológiailag vakok vagyunk. Magyarítottuk a politikai összefüggéseket, de messze nem elegend. Mi vagyunk a felelősök azért is, hogy az értelmiségi pártszervezetekben, mindenekelőtt Budapesten nem foglalkoztunk elegendő a párttagjaink meggyőzésével, sőt nevelésével. Engedtünk, hogy befolyásuk alatt tartásuk egyik-másik kerületet, ahelyett, hogy már régen eltávolítottuk volna őket. Kellett volna, hiszen az MSZP-mítosz itt a legerősebb. Ez most visszautótt, s az ellenzék ezért tudta sok helyütt megtevesztetni a párttagjainkat.

Milyen kérdésekben támadott a pártellenzék? Mindenekelőtt az MSZP-hez való viszony kérdésében. Ideológiákat gyártottak a fasiszta veszélyről, arról, hogy nekünk az MSZP-vel együtt kell menni a Fidesz ellen, azaz, az egyik jobboldali párttal össze kell fogunk a másik jobboldali párt ellen. Elvtársak, ez opportunizmus, az osztályérdek semmibevevése, a munkásság eszmei és politikai lefegyverzése.

Ideológiákat gyártottak arról, hogy a Munkáspárt nem demokratikus és elnöki diktatúra van. Eközben ők nem hajtották végre a Központi Bizottság határozatait, sőt megkérdőjelezték a demokratikus centralizmust. Azt az elvet, amelyre egy fejlemezett marxista párt épül. Ez a legocsmányabb opportunizmus, megalkuvás, a munkásérdek elárulása.

Eltvársak!

Vannak a mostani ügynek fontos tanulságai. A kommunisták és a szocialdemokraták között nincs harmadik út. Ha elhagyod a kommunista vonalat, objektíve a szocialisták mellett kötsz ki. Most megteesszük a szükséges jogi lépéseket. Ezzel azonban a munkának még nincs vége. A tagságban mindennap újra és újra le kell lepleznünk a tőkés rendszert, ezen belül az MSZP politikáját.

Az opportunizmus, a revizionizmus olyan a mozgalomban, mint az influenza az ember életében. Egy kiadós betegség után sokáig lehetünk védettek, de mindig jön egy új vírus, amely ellen nincs védekezés. Nincs védekezés, de van védekezés. Az embernél az egészséges életmód, a pártnál az ideológiai és propagandamunka, a marxizmus-leninizmus való ragaszkodás. Nem szabad eszmei engedményeket tenni. Ezért a mostani politikai nyilatkozatunk minden mondatát javasolom megtartani és megerősíteni, mert ez ad kemény, világos politikai-eszmei választ az oportunista támadásra. Ezek a kérdések ma az osztályharc fő kérdései. Ebben nem lehet meginni. A válaszok nem újak, számtalanszor megadtuk már a Központi Bizottság ülésein. Nagyon fontos, hogy a kongresszus teljes erővel támogassa.

Kedves Elvtársak!

A kongresszus egyik fő feladata ma a szervezeti szabályzat módosítása. A Központi Bizottság azt javasolja, hogy ma ne általában foglalkozunk a szabályzat módosításával, hanem csak azokban a kérdésekben, amelyek nélkül nem tudunk előremenni. E változásokat az élet kényszeríti ránk.

A választások irányítását a Központi Bizottság és az elnökség kezébe kell tenni. E nélkül nem tudjuk a választást megszervezni azokban a megyékben, ahol az ellenzék szétverte a pártot. Jelenti-e ez a demokrácia korlátozása? Semmiképpen. A helyi szervek nélkül ezentúl sem hozunk döntéseket. De ezentúl is döntünkünk kell, még akkor is, ha az adott területen nincs szervezetenk vagy életképtelen. A választási részvétel nem városi vagy megyei érdek, ez a párt közös érdeke.

A Központi Bizottság javasolja, hogy a KB ülésein ezentúl minden döntéshez elegendő legyen a KB-tagok több, mint felének jelenléte. Az előző egy év megmutatta, hogy a kétharmados kitétel lehetőséget adott arra, hogy a politikai ellenzék visszajeljen vele. Ezt kell most megismételni.

Javasoljuk, hogy a Pártetikai Bizottságot ezentúl ne a kongresszus, hanem a Központi Bizottság válassza. A pártfegyelmet fő felelőse, a párt lelkiismerete így egyértelműen és megkérdőjelezhetetlen módon a Központi Bizottság lesz.

Javasoljuk, hogy a párt elnökét ezentúl a kongresszus, a pártelnökség minden más tagját pedig a Központi Bizottság válassza. Ezzel megakadályozhatjuk, hogy az elnökség bármely tagja kongresszusi mandátumára hivatkozva szembeszálljon az egész Központi Bizottsággal. Ez a megoldás praktikusabb és egyszerűbb is.

Javasoljuk végül egyértelműen és világosan szabályozni, hogy a munkáspárti tag nem lehet egyszerre másik pártban is tag, és legyen világos ennek rendezési módja is.

Eltvársak!

A mai kongresszuson több személyi döntést is meg kell hoznunk. Mentünk fel a Pártetikai Bizottság tagjait, és mentünk fel Vajnait az alelnöki funkcióból. Ne foglalkozunk ma a kizárásával! Nincs értelme. A szervezeti szabályzat módosítása megoldja ezt a problémát, hiszen egy másik pártban vállalt tagsága miatt nem lehet nálunk tag.

Döntenünk kell az öt megye sorsáról. Az utóbbi hetekben a megyei elnökségektől megvontuk a képviselői jogot, lezártuk a pénztárkönyveket. Ma döntünk arról, hogy felfelzárjuk a teljes megyei szervezetet, beleértve a megyei, városi, helyi szervezeteket. A megyékben az országos elnökség segítségével meg is kezdtük az új szervezet létrehozását.

Tisztelt Kongresszus!

A pártellenzékkel való csatán lassanként túlvagyunk. Komoly árat fizettünk, de azért tudunk kell: megnyertük a csatát. A Munkáspártot nem tudták megszerezni, a Munkáspárt nem vált a szocialista-liberális nagytőke kiszolgálójává.

A következő hetek megmutatják, hogy mennyit tudunk bezozni a lemaradásból, mennyire voltunk képesek a lékeket betömni.

(Folytatás a 4. oldalon)

„Álmodjunk és teremtsünk forradalmi pártot”

(Folytatás a 3. oldalról)

Kérem a párt minden tagját és szervezetét: most már tényleg a munkára koncentráljunk!

A választásokon van esélyünk elérni az öt százalékot. De mindenképpen szerepeljünk jobban, mint négy éve, legyünk a magyar politika egyik befolyásos tényezője!

Kiváló programmal indulunk. A mi programunk nem MSZP-s, nem fideszes, hanem magyar és kommunista.

Nem rózsaszínű, nem narancsszínű, hanem vörös. Mi nem másoltuk le mások programját, mi magunk érteltük, magunk szültük. Mi nem választási taktikából tesszük, amit teszünk, hanem meggyőződésből, mindennapi érdekeink alapján. Mi nem a munkás és a dolgozó nevében beszélünk, mi magunk vagyunk a munkások és a dolgozók. Mi a munkásnak, a dolgozó embernek, a szegényeknek akarunk jobb életet. Az MSZP is, a Fidesz is azt teszi, amit a tőkés akarnak.

A kampányban nem megyünk bele a részletekbe. Egyszerű igazságot kell megérteni. Ha nem szavazol a Munkáspártra, megint a Fidesz vagy az MSZP kerül hatalomra. A Te bajodról megint nem beszél a kutya sem. Téged megint becsapnak. Döntsd el: ezt akarod? A kommunisták mi vagyunk, válaszd a vöröset!

Elvtársak!

A mai kongresszuson egy nagy lépést teszünk jövőnk megteremtésére. A Munkáspárt jövőbeli léte most már nem az ellenzék elleni harctól függ, hanem attól, hogy képesek vagyunk-e egy jól szervezett, fegyelmezett, ütőképessé, motivált szervezetet teremteni. Nem álmodhatunk nagy pártokról, nincs is erre ma szükség. A párt legyen fegyelmezett, szervezett, legyen lelke a munkának. De legyünk ott az emberek között. Legyünk jelen a társadalom minden létező intézményében, és ezen keresztül fejtjük ki hatáshatásunkat.

A Munkáspárt forradalmi párt nem forradalmi időkben. Nincsenek megrázó élmények. Nincs illegálitás, nincs felszabadulás, nincsenek fényes szelek, nincs októberi vihar. Hétköznapiak vannak, nehezebb vagy könnyebb hétköznapiak. Mégis forradalmi tetteket hajtunk végre.

Sok támadás ért bennünket, engem személy szerint is azért, hogy vállaltuk a kommunista

nevet. A kommunizmus nem más, mint a Gulág, Recsk, a diktatúra – mondják ellenfeleink. Igen, a kommunizmus nevében sok bűnt követtek el. A legnagyobb bűn, hogy lejáratták, helyesebben szólva, majd nem lejáratták a szocializmus nagyszerű eszméjét.

Az emberiség pusztulásra van ítélve, ha a kapitalizmus megmarad. A tőke elveszi a munka értelmét és becsületét. A becsület, a szeretet, a szolidaritás helyébe a becstelenséget, a gyűlöletet, az önzést állítja. A tőke maga alá temeti az időseket és rabbá teszi a fiatalokat.

Az emberiség elpusztul, ha a kapitalizmus megmarad. A tőke felfalja a nemzeteket, a kultúrákat. Óriási hulladéklerakodóvá teszi a Földet, beszennyezi a világot. Az amerikai imperializmus minden területen maga alá gyűri a világot. Az EU bővítése történelmi hiba volt. A bővítés nem oldotta meg az új EU-tagok gondjait, de újjal bővítette a régiók problémáit.

Magyarország elpusztul, ha a kapitalizmus megmarad. A magyar kapitalizmus nem oldotta meg nemzeti problémáinkat. Nem teremtett fejlett magyar gazdaságot, hanem a jót eladta a külföldnek. Nem gyarapítja a kiművelt emberfők számát, hanem bezárja az iskolát a szegények előtt. Nem teremtett demokráciát, de megnyitotta az utat a törvényesített rablás, a korrupció, a hatalom gátlástalansága és agresszivitása előtt. Nem oldja meg a határon túli magyarság gondját sem, hanem kiszolgáltatja az EU kényének-kedvének.

Az emberiség és vele mi is elpusztulunk, ha a kapitalizmus megmarad. Az ember túlélésének egyetlen esélyét a szocializmus jelenti. Mi vállaljuk a kommunista nevet. Vállaljuk azt a vágyat és reményt, hogy létezhet és létezik egy olyan társadalom, amelyben nincs elnyomás, nincs kizsákmányolás. Ahol a gazdaság, a tudomány fejlett, a hatalmat pedig a munkások, a dolgozók gyakorolják. Tudjuk, hogy van olyan jövő, amelyben a jogok és kötelességek egyenlők. Van olyan világ, amelyben ember és ember között nem tesznek különbséget sem fajta, sem meggyőződés, sem vagyon miatt, melyben az egyes ember méltó szabadsága önkéntes rendben kovácsolódhat egységes akarattá. Számunkra ez a szocializmus.

Thürmer Gyula

A KONGRESSZUS POLITIKAI NYILATKOZATA

A Munkáspárt 21. Kongresszusa boldog karácsonyt, sikerekben gazdag új esztendőt kíván hazánk minden polgárának, a Munkáspárt minden tagjának és barátjának. A Munkáspárt nehéz időszakon van túl. 2006-ban bizton számíthat ránk mindenki, akinek elege van a kapitalizmusból, aki nem kér sem az MSZP, sem a Fidesz kormányzásából. Mi igazi kommunista munkásalternatívát kínálunk. Mi nem választási taktikából tesszük, amit teszünk, hanem meggyőződésből, mindennapi érdekeink alapján. Mi nem a munkás és a dolgozó nevében beszélünk, mi magunk vagyunk a munkások és a dolgozók.

1. A rendszerváltás után tizenhat évvel elmúlt a tőkés világ győzelmi mámorja. A vágyak földi méretű terrorháborúkká silányultak. A mindenki által áhított jólét és egyenlőség elérhetetlen álomvá távolodott. Nyugat-Európa népei a racionalizálásnak, reformoknak nevezett megszorításokkal a kizsákmányolás ravaszabb formáit kapták. Nagykoalíciók fognak össze, hogy a tőke minden pártja közös erővel vonja vissza mindazt, ami eddig szilárdnak tűnt.

A dolgozók, a munkásság világszerte újra rendezik sorikat. Dél-Amerikában megerősödnek a kommunisták, széles népi összefogás alakul ki a dolgozó tömegek jogaiért. Kínában a kommunisták a tőkét a társadalom gazdagodásának szolgálatába állítják, miközben szilárdan védik a munkásság, a dolgozók hatalmát. Európában is magukra találnak a kommunista pártok, új erővel küzdenek a tőkés kizsákmányolás ellen.

2. Magyarországon a rendszerváltás a legrosszabbat váltotta valóra a tőkés világ receptjeiből. Egyenlőség helyett kiszolgáltatottság, közös felemelkedés helyett nyomor és szegénység a többségnek, mérhetetlen gazdagodás a kisebbségnek. A jog hatalma helyett a pénz korlátlan uralma. Minden megvehető, a jog is, a jövő is.

A magyar parlamentben csak tőkés emberek vannak. Tizenhat évig háborítatlanul csapták be az embereket, vezették félre ígéreteikkel a választókat. Mára lejárt a nagy rendszerváltó ígéreteik kora! Most rettegnek, mert a Munkáspárt igazi kommunista munkásalternatívát kínál a választóknak.

3. A tőke erői soha nem látott méretű támadást indítottak a Munkáspárt ellen. Azt akarják megakadályozni, hogy induljunk a parlamenti választásokon. A tőke erői jól tudják, hogy ma már sokan választanák a Munkáspártot. Mára egyre több ember számára válnak nyilvánvalóvá a tőkés rendszer ellentmondásai. Egyre többen érzik úgy, hogy a parlamenti pártok ígéreteikkel becsapták őket, nem kívánnak sem az MSZP-re, sem a Fideszre szavazni. Ez történelmi lehetőséget teremt a Munkáspárt számára.

Kívülről nem tudták a pártot megfojtani, ezért szították a párton belüli harcot, támogatták a belső pártellenzékét. Mi azonban nem adjuk fel. 1989-ben tudtuk, hogy helyünk a magyar munkás, a magyar dolgozó mellett van. Ezért hoztuk létre, ezért övtük tizenhat éven át a Munkáspártot. Számunkra ma sincs más út. A Munkáspárt marxista kommunista párt, a munkások, a dolgozó emberek pártja. Számunkra a jövőben is egy út létezik: harcolni a munkásért, a dolgozó emberért, a szocializmusért.

4. A Munkáspárt 21. Kongresszusa kijelenti: a Munkáspárt megőrzi a demokratikus centralizmus elvét, mert a tőkés rend elleni harcunkban a fő erőnk pártunk eszmei és szervezeti szilárdsága, fegyelmezettsége. A kongresszus megerősíti: a párt tagjainak csak az tekinthető, aki elfogadja a párt politikáját, részt vesz egy alapszervezet munkájában, és rendszeresen fizeti a tagdíjat.

5. A Munkáspárt 21. Kongresszusa köszönetet mond a párt minden tagjának és szervezetének azért, hogy az eltelt több mint egy évben bátran és határozottan kiálltak a Munkáspárt kommunista politikája mellett, nem engedték, hogy a párt ellenfelei szétverjék a pártot.

6. A Munkáspárt 21. Kongresszusa a tagság bizalmáról és szolidaritásáról biztosítja a Munkáspárt Központi Bizottságát, elnökségét és a párt elnökét. Határozott elvi kiállításuk és munkájuk jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a Munkáspárt túlélte az elmúlt időszak megrázkódtatásait.

7. A Munkáspárt 21. Kongresszusa elítéli a párt egyes tagjainak és szervezeteinek szervezett fellépését a Munkáspárt Központi Bizottságának döntései ellen. E tevékenység arra irányult, hogy leváltásuk a párt vezetését, a Munkáspártot szétzilálják, és kiszolgáltatassák a Magyar Szocialista Pártnak. A frakciózók súlyos károkat okoztak a Munkáspártnak, több mint ötszáz napja elvonják a párt energiáját a választási és pártvezetési munkától. A kongresszus felszólítja a párt tagjait és szervezeteit: mindenütt állítsák helyre a párt-fegyelmet.

A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja, hogy a párt ellenfelei tovább folytatják aknamunkájukat. E célt szolgálja az is, hogy a korábbi pártellenzék tagjai új politikai pártot hoztak létre.

A 21. Kongresszus kijelenti: aki elment tőlünk, aki más párthoz csatlakozott, az cserbenhagyta a Munkáspártot, elhagyta a munkásosztály ügyét. A túlnyomó többség azonban becsülettel és tisztességgel folytatja harcát a Munkáspártért, a magyar dolgozókért, a szocializmusért.

8. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja, hogy a szegénység, a társadalmi igazságtalanság, a kiszolgáltatottság, a tőkés kormányok nemtörődömsége Európa más országaihoz hasonlóan Magyarországon is felerősítette a szélsőjobb oldali jelenségeket, a zsidó- és cigányellenességet. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz a szélsőjobb oldallal szemben. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megerősíti a párt eddigi politikai értékelését: Magyarországon nincs fasizta veszély. A kongresszus felszólítja a párt tagjait, hogy ne üljenek fel a szocialista-liberális propaganda félrevezetésének, a párt politikai értékeléséhez tartásuk magukat.

9. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja: a tőkés uralkodó osztály két politikai csoportosuláson keresztül fejti ki hatalmát. Az MSZP vezette szocialista-liberális blokk és a Fidesz vezette konzervatív blokk közös célja a magyarországi tőkés rend további erősítése, az osztályharc elfojtása, a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítése. A kapitalizmus alapvető kérdésében, a tőke és a munka kérdésében az MSZP és a Fidesz között nincs különbség. Az MSZP nem a kisebbik rossz, hanem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz.

A Munkáspárt feladata nem az, hogy egyik vagy másik tőkés pártot támogassa, hanem az, hogy a Munkáspárt és vele a magyar munkás és dolgozó bejusson a parlamentbe. A tőkéssekkel szemben a munkásnak az érdekeit kell védeni, és ezt ma Magyarországon csak a Munkáspárt teszi. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottság korábbi döntését: a Munkáspárt a 2006. évi választásokon önállóan indul, nem támogatja egyik parlamenti pártot sem, semmilyen politikai együttműködést nem kíván sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.

A Munkáspárt 21. Kongresszusa megerősíti, hogy a Munkáspárt kész a dolgozók jogaiért, az ország felemelkedéséért együttgondolkodni és együttmunkálkodni minden erre kész társadalmi szervezettel, érdekképviselettel, szakszervezettel.

A Központi Bizottság kongresszus elé terjesztett beszámolója részletesen elemezte a 20. Kongresszus óta végzett munkát. (Lényegében ezt a politikai értékelést adta vissza Thürmer Gyula előző lapszámunkban közölt „Utunk a 21. Kongresszusig” című írása.) Most két részletet közlünk a beszámolóból: az MSZP-ről szólót és a megyei pártvezetetek értékelését.

A pártban folyó vita és harc mögött egy fő kérdés áll: az MSZP-hez való viszony. Választ megadtuk már ezerszer, és választ adtunk az elmúlt hónapok vitáiban is.

A válaszuk egyértelmű: az MSZP nem baloldali párt. Az MSZP nem a kisebbik rossz, hanem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz. Mi ezért nem megyünk sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.

A korábbiakhoz képest van egy különbség! Az MSZP-hez való viszony választóvív. Nem megyünk az MSZP-vel, de nem megyünk azokkal sem, akik az MSZP-vel akarnak menni.

A Munkáspárt 2002-ben, a második fordulónban támogatta az MSZP-t. Az MSZP vezetői ígéretet tettek arra, hogy az önkormányzati választásokon való együttműködés keretében „kompenzálják” a Munkáspárt veszteségeit. Az MSZP nem adta vissza azt a támogatást, amelyet mi adtunk nekik a parlamenti vá-

Részletek a Központi Bizottság beszámolójából

lasztásokon. A tapasztalatok szerint a szocialisták számos helyen kifejezetten a Munkáspárt ellenében léptek fel. Egyes vezetők nyíltan is kifejezték: a Munkáspárt eltűnésében, megszűnésében érdekeltek.

A Munkáspárt támogatta az új kormány száznapos programját. Tettük ezt azért, mert a program konkrét cselekvést irányzott elő, s olyan szociális intézkedéseket tartalmazott, amelyek az eddig hátrányban lévő társadalmi rétegek helyzetén javítottak. Ugyanakkor kifejeztük aggodalmunkat is: úgy látjuk, hogy az MSZP egyre több engedelményt tesz a szélsőségesebb, liberális SZDSZ-nek, a kormány pedig a multinacionális tőkének és a magyar nagytőkének.

Az MSZP és a Munkáspárt viszonyában meghatározó fordulatot a kórházak privatizációja és a Munkáspárt népszavazási kezdeményezése hozott. Az MSZP teljes mértékben a nagytőke felé fordult, el akarta tiporni még a népszavazás lehetőségét is. A Munkáspárt tizenöt év alatt ekkor került nyílt ütközethez az MSZP-vel.

A Munkáspárt történelmi tapasztalata, hogy vesztünk, ha elvtelen engedményeket teszünk, és akkor érünk el sikert, ha kitartunk elveink és politi-

kánk mellett. Ezt követtük a 20. Kongresszus óta.

Békés megyében igen érett, hatékonyan együttműködő megyei vezetés alakult ki Bánhegyi József elvtárs vezetésével, amely összefogta a választókörületi szervezeteket, és megbízható, szilárd támasza volt a párt és a Központi Bizottság többségének az utóbbi nehéz időkben.

Csongrád megyében Nagyvári László elvtárs elnökle mellett sikerült a pártvezeteket mozgósítani a párt minden nagy akciójára, és a megyén belül egyes városokban meglévő ellenállás ellenére a megyei pártvezetést a többség oldalán tartani.

Komárom-Esztergom megye aktívan és eredményesen vette ki részét a párt politikájának megvalósításában. Tóth István elvtárs irányítása mellett a megyei pártvezetést – Komárom kivételével – mindvégig a többség, a Központi Bizottság álláspontját képviselte.

Nógrád megyében egyszerre kellett szembenézni pártunk közös gondjaival, a tagság korosodásával, fáradásával és az MSZP ártalmas tevékenységével, amely az önkormányzati együttműködésen ke-

resztül befolyása alá vonta a párt helyi vezetőit. Urbán Sándor elvtárs vezetésével következetes harc folyt a pártellenzék visszaszorítására.

Fejér megyében a 20. Kongresszust követően sikeres és problémamentes vezetésváltásra került sor. Erdős Ferenc elvtárs irányításával a megyei elnökség példamutató precizitással szervezte a munkát. A megye, Dunaújvárost leszámítva, politikailag teljes mértékben a többség, a Központi Bizottság mellett állt.

Győr-Sopron-Moson megyében sok tekintetben megújult a vezetés. Sipőcz Sándor elvtárs irányításával sikerült jelentős mértékben fiatalokat bevonni a pártmunkába. A fiatalok érdemi szerepet kaptak, Győr város vezetése a fiatalok kezébe került. A pártellenzék támadása nem érintette meg a megyét, szilárdan a párt többsége mellett álltak.

Jász-Szolnok-Nagykun megyét megviselték a 2002-es választások. A tagság és a vezetés is elbizonytalanodott. Nem tartották megvalósíthatónak a népszavazási aláírásgyűjtést, nehezen kapcsolódtak bele. Az ellenzék táma-

A Kongresszus határozatai

1. A 21. Kongresszus határozata a szervezeti szabályzat módosításáról

A Munkáspárt 21. Kongresszusa a mellékelték szerint módosítja a Munkáspárt szervezeti szabályzatát.

2. A 21. Kongresszus határozata a Központi Bizottság beszámolójáról

1. A Munkáspárt 21. Kongresszusa jóváhagyólag tudomásul veszi a Központi Bizottság beszámolóját a 20. Kongresszus óta végzett munkáról.

2. Köszönetét fejezi ki a Központi Bizottság tagjainak azért, hogy határozottan és szilárd elvi alapon védelmezték a Munkáspártot a pártellenzék támadásaival szemben és felelősségteljesen irányították a párt munkáját.

3. A 21. Kongresszus határozata a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság beszámolójáról

1. A Munkáspárt 21. Kongresszusa jóváhagyólag tudomásul veszi a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság beszámolóját a 20. Kongresszus óta végzett munkáról.

2. Köszönetét fejezi ki a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság minden tagjának lelkiismeretes munkájukért, amellyel segítettek a pénzügyi fegyelem betartását, a párt eredményes és törvényes pénzügyi gazdálkodását.

4. A 21. Kongresszus határozata a Pártetikai Bizottság beszámolójáról

1. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja, hogy a Pártetikai Bizottság nem tette meg a szükséges lépéseket a pártot fenyegető veszélyek elhárítására, nem lépett fel a pártellenzék frakciós és a pártot romboló tevékenysége ellen.

2. A kongresszus megállapítja, hogy a Pártetikai Bizottság nem terjesztette beszámolóját a kongresszus elé.

3. A kongresszus a Pártetikai Bizottság elnökét és valamennyi tagját felmenti tiszttségéből.

5. A 21. Kongresszus határozata a kongresszus politikai nyilatkozatáról

A Munkáspárt 21. Kongresszusa elfogadta a mellékelt politikai nyilatkozatot.

6. A 21. Kongresszus határozata a Munkáspárt Bács-Kiskun, Baranya, Heves, Somogy és Vas megyei szervezetének feloszlásáról

1. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja, hogy a Munkáspárt Bács-Kiskun, Baranya, Heves, Somogy és Vas megyei szervezetei elnökségeinek vezetői és számos tagja az előző hónapokban részt vettek a párt Központi Bizottsága többségi döntéseivel szembeni frakciós tevékenységben, a párt helyi tagjait a párt többsége ellen hangolták. Az elmúlt hetekben csatlakoztak egy – a Munkáspárttal szemben álló – új párt szervezéséhez. A Munkáspárt említett megyei elnökségei és szervezeteik jelentős része a tevékenységét már nem a Munkáspárt érdekében fejtik ki.

2. A Munkáspárt 21. Kongresszusa feloszlatta a Munkáspárt Bács-Kiskun, Baranya, Heves, Somogy és Vas megyei szervezeteit.

3. A megyék párttagjai az új megyei szervezetek létrejöttéig a Központi Bizottsághoz tartoznak. A kongresszus kéri a párt tagjait, hogy a párt országos központjánál, illetve a megyei szervezőnél jelentkezzenek további munkára.

7. A 21. Kongresszus határozata Vajnai Attila felmentéséről

A Munkáspárt 21. Kongresszusa felmenti Vajnai Attilát a Munkáspárt alelnöki tisztsege alól.

dásakor a régi vezetés lemondott és a megye élére új elnök került *Bencsik Mihály* elvtárs személyében. Az új vezetés következetesen felvette a harcot a pártellenzékkel, és a tagságnak sikerült kivetnie sorából az ellenzékiek túlnyomó többségét. A megye szilárdan a többség oldalára állt.

Pest megyében ugyancsak új vezetést választottak. *Mendel Lajos* elvtárs elnöksége mellett sikerült a párt szervezeteit összefogni, a választási munkát elvégezni. A megyei szervezet politikailag egységes volt, határozottan fellépett a pártellenzék ellen.

Tolna megye élére is új vezetés került. *Buda Péterné* elvtársnő vezetésével egyszerre kellett megküzdenni a párt gyengülésével és az ellenzék heves támadásával. A megye többsége a Központi Bizottság mellé állt.

Veszprém megyében hirtelen kellett új vezetést választani. Ebben a nehéz helyzetben *Illés Imre* elvtárs vállalta a megyei elnökséget. A megyei tagság többsége a Központi Bizottság mellett volt a pártellenzékkel szemben, noha több városban volt értetlenség, politikai és eszmei elbizonytalanodás, sőt tudatos ellenzékiesség.

Szabolcs megyében a választások után lényegében szétesett a pártvezetés. A helyi kommunis-

táknak *Horváth Endre* és *Tóth András* elvtársak irányításával, az országos vezetés segítségével sikerült újjászervezniük a pártvezetést. Nem sikerült azonban a politikai és cselekvési egységet megeremteni.

Hajdú megyében ugyancsak kritikussá helyzet alakult ki a választások után. A helyi kommunisták végül is *Edelényiné Nagy Mária* mellé álltak, és sikerült a pártot az alapvető helyeken megszilárdítani. A pártellenzék később éppen ebben a megyében indította egyik legnagyobb helyi támadását.

Borsod-Abaúj-Zemplén megye az egyik olyan megye, amelyet leginkább megviselt a 2002-es választás. A megyében az MSZP átfogó győzelmet aratott, és sok munkáspárti szervezet nem tudta feloldozni a mi pártunk vereségét. A megye ellenezte a népszavazási aláírásgyűjtést is. Kazincbarcikán és néhány más területen nyílt szembenállás kezdődött a párt többségi politikájával szemben. A megyei vezetés nem tudta kezelni a problémákat, megpróbálta homokba dugni a fejét. BAZ megye nem állt az ellenzék oldalára, de az ellenzék súlyos károkat okozott. A párt megyei elnöke, aki röviddel ezelőtt lemondott, ellenezte a kommunista név felvételét is. A megye marxista erői kezdenek magukhoz térni, van lehetőség a párt megerősítésére.

Zala megye a hátrányos helyzetű megyék közé tartozott korábban is. A választások után a megyei

aktivisták egy része elbizonytalanodott, egy részük leplezetlenül az ellenzék mellé állt. Zala megye sohasem vált ellenzéki megyévé, sőt az utóbbi időben komolyan kézbe vették a párt választási felkészülését. *Szépe Ágnes* megyei elnök elvtársnak mindebben vitathatatlan szerepe van.

A megyék közül öt megye vezetése teljes mértékben áttért az ellenzék oldalára, rombolták a pártot, aktív szerepet vállaltak a Fratanoló-féle párt szervezésében. Ezekben a megyékben elkerülhetetlen, hogy a 21. Kongresszus feloszlassa a párt szervezetet, és új alapokon kezdődjenek a párt szervezése.

Baranya megye lett a pártellenzék egyik gócpontja. Meghatározó szerepe volt annak, hogy a Munkáspárt pécsi, komlói önkormányzati képviselői előnyös együttműködést alakítottak ki az MSZP-vel, belesimultak a polgári demokráciába. A Központi Bizottság márciusban feloszlatta a megyei elnökséget. Mohácson, Komlón, Pécsen *Gelb Zoltán*, *Zentai László* és mások irányításával megkezdődött a párt marxista erőinek összefogása és új megyei pártszervezet kiépítése.

Bács megyében a párt szétesése rögtön a parlamenti választások után megkezdődött. Olyan komoly szervezetek bizonytalanodtak el, mint a tiszakécskei. A népszavazási aláírásgyűjtés ímmel-ámmal támogatták, nem akartak ujjat húzni az MSZP-vel. Ebben

Módosítások a szervezeti szabályzatban

A kongresszus lényegében öt területen módosította a szervezeti szabályzatot: koncentráta a választások irányításával kapcsolatos döntéseket; minden kérdésben a többségi elvre helyezte a KB határozatképességét; újraszabályozta a pártfegyelmi munkát; módosította a vezető tisztségviselők választásának módját; egyértelműen rögzítette a kettős párttagság tilalmát s a tagsági viszony megszűnésének eseteit.

Módosítások a választások irányítására

– 6. oldal, „Területi, fővárosi kerületi elnökségek” fejezet b. pontja így módosul:

„országgyűlési választásokon javaslatot tehet a választókerület egyéni képviselőjelöltjére, továbbá a párt megyei, fővárosi listájára”.

– 7. oldal, „Megyei, budapesti elnökségek” fejezet c. pontja kimarad, helyette új pont:

„A kibővített megyei (budapesti) elnökség dönt az egyéni választókerületben indulók személyéről, javaslatot tehet a Központi Bizottságnak a megyei, budapesti országgyűlési listára.

A kibővített megyei (budapesti) elnökség az önkormányzati választások alkalmával dönt a megyei, budapesti listával kapcsolatos személyi kérdésekről.

Minden olyan esetben, amikor a területi, fővárosi kerületi elnökség nem tud vagy nem akar jelöltet állítani, dönt az önkormányzati képviselőjelöltek személyéről, a városi, illetve fővárosi kerületi listáról is.”

– 8. oldal, a „Központi Bizottság” fejezet 3. pontja utolsó mondata helyett új megfogalmazás:

„A Központi Bizottság az országgyűlési választások alkalmából – a kibővített megyei (budapesti) elnökségek és az elnökség javaslatára – dönt a megyei, budapesti listák személyi kérdéseiről, a párt országos listájáról.”

– 9. oldal, az „Elnökség” fejezethez 6. pontként:

„Az elnökség az országgyűlési választások idején javaslatot tesz a Központi Bizottságnak a párt megyei, területi listáira, az országos lista összetételére.

Az elnökség az országgyűlési választások alkalmából dönt az egyéni választókerületben indulók személyéről minden olyan esetben, amikor a választókerületi elnökség és a megyei (budapesti) elnökség között nem jön létre egyezés, amikor a választókerületi elnökség, illetve a megyei (budapesti) elnökség nem tud vagy nem akar jelöltet állítani.”

A kétharmados kitétel eltörlése

– 8. oldal, a „Központi Bizottság” fejezet 6/a. pontja az alábbiak szerint módosul:

„A KB határozatképes, ha tagjainak több mint fele jelen van. Egy-egy határozat kötelező érvényű, ha azt a határozatképes KB-ülésein jelen lévő tagok több mint fele támogatja.”

– 3. oldal, „Működési elvek” fejezethez új pont:

„7. A párt szervezetei és szervei – kivéve az alapszervezeteket – határozatképesek, ha tagjaiknak több mint a fele jelen van. Egy-egy határozat kötelező érvényű, ha azt a határozatképes ülésen jelen lévő tagok több mint fele támogatja.”

A Pártetikai Bizottság kérdése

9. oldal, a „Pártetikai Bizottság” fejezet helyére új fejezet:

„Pártfegyelmi munka
1. A párt politikai és szervezeti egységének, a párt politikai és erkölcsi tisztaságának védelme a párt minden tagjának és szervezetének kötelessége.

2. A pártfegyelmi munkáért a párt központi és területi szervezetei felelősek. A Központi Bizottság az 1. pontban meghatározott végrehajtására Központi Pártetikai Bizottságot, a megyei és budapesti elnökségek pedig területi pártetikai bizottságokat hoznak létre.

3. A Központi Pártetikai Bizottság a Központi Bizottság fegyelmi kérdésekben illetékes munkaszerve.

4. A Központi Pártetikai Bizottság elnökét és négy tagját az elnökség javaslatára a Központi Bizottság választja. A Központi Bizottság a Központi Pártetikai Bizottság elnökét és tagjait bármikor visszahívhatja.

5. A Központi Pártetikai Bizottság feladata:

a) védelmezni a párt politikai és szervezeti egységét;
b) fellépni a pártrendszeren és pártellenes tevékenységek ellen;
c) őrködni a párttagok politikai és erkölcsi tisztasága felett.

d) indokolt esetben vagy a Központi Bizottság kezdeményezésére fegyelmi eljárást indítani, a területi pártetikai bizottságok előtt folyó eljárást magához vonni, a fegyelmi eljárást lefolytatni és elsőfokú fegyelmi döntést hozni.

6. A Központi Pártetikai Bizottság és a területi pártetikai bizottságok a párt fegyelmi szabályzata alapján végzik munkájukat. A párt fegyelmi szabályzatát a Központi Bizottság hagyja jóvá az elnökség előterjesztése alapján.

7. A Központi Bizottság kötelezheti a Központi Pártetikai Bizottságot, hogy fegyelmi ügyben a párt valamely tagjával szemben fegyelmi eljárást indítson, vagy a Központi Pártetikai Bizottság a területi pártetikai bizottság előtt indult fegyelmi eljárást vonja magához.

A Központi Bizottság feloszlathat olyan szervezeteket vagy vezetőségeket, amelyek a párt irányvonalával, szervezeti szabályzatával ellentétes működést fejtenek ki.

8. A pártfegyelmi büntetés fokozatai: figyelmeztetés, megrovás, szigorú megrovás, a pártból való kizárás. A kiszabott fegyelmi büntetés ellen a felsőbb pártszervezethez, egészen a kongresszusig lehet fellebbezni. A kiszabott fegyelmi büntetés azonban mindaddig érvényben marad, amíg a felsőbb pártszerv nem változtatja meg.”

Értelemszerűen kimarad a KB-fejezet 8. pontja, és a „Megyei, budapesti-területi elnökségek” fejezet utolsó két mondata.

A párt vezető tisztségviselőinek választása

A párt elnökét a jövőben a kongresszus választja, az elnökség minden más tagját pedig a Központi Bizottság. Elmarad a tagsági ajánlás, ami már az elmúlt időszakban is nehézkesen folyt.

– 7. oldal, „Kongresszus” fejezet 2. b. pontja az alábbiak szerint változzon:

„megválasztja a párt elnökét, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnökét és tagjait.”

– 9. oldal, „elnökség” fejezet 3. pontja módosul:

„A párt elnökét a kongresszus választja. Az alelnököket és az elnökség további tagjait a Központi Bizottság választja. A vezető tisztségviselők jelölésének módját a Központi Bizottság határozza meg.”

Módosítások a tagsági viszonyról

– 2. oldal, A II. „A párttag jogai és kötelességei” fejezet I. b) pontja az alábbiak szerint módosul:

„A Munkáspárt tagja nem lehet tagja más pártnak, vagy a Munkáspárt céljaival és politikájával szembenálló politikai szerveződésnek (kettős párttagság tilalma).”

– A II. „A párttag jogai és kötelességei” fejezet 5. pontja a következőképpen módosul:

„5. A tagsági viszony a párttag önkéntes elhatározása alapján kilépéssel, illetőleg törléssel, kizárással vagy a kettős párttagság tilalmának (II. 1. b.) pont) megszegésével szűnik meg.

a) Kilépéssel szűnik meg annak a párttagnak a tagsági viszonya, aki a kilépési szándékát saját alapszervezetének írásban bejelenti. A tagsági viszony a kilépés bejelentését követő napon megszűnik.

b) Aki önhibájából tartósan nem vesz részt alapszervezete munkájában, vagy egy évig elmulasztja a tagdíjfizetést, azt az alapszervezet – az eredménytelen felszólításokat követően – törölheti tagjai sorából. A tagsági viszony a törlést követő napon megszűnik.

c) Kizárással szűnik meg annak a tagnak a tagsági viszonya, akivel szemben a szabályszerűen lefolytatott fegyelmi eljárásban az alapszervezet illetve a Központi Pártetikai Bizottság kizárás fegyelmi büntetést szabott ki.

d) Ha a párttag más pártba tagként belép, vagy a Munkáspárt politikájával szembenálló politikai szerveződéshez csatlakozik (a kettős párttagság tilalmát megszegi), munkáspárti tagsági viszonya – a másik pártba történő belépését (új tagsági jogviszony keletkezését) vagy politikai szerveződéshez való csatlakozási nyilatkozatának megtételét követő napon – megszűnik.”

a helyzetben felerősödhetett a megyei vezetés megalakuló magatartása, ami az ellenzékbe vitte a megyét. Szerencsére a megye jelentős részében *Kiss Lászlóné* és *Kalapos Mária* elvtársnők vezetésével megkezdődött a párt marxista erőinek tömörítése és megvan az esély a párt gyors újjászületésére.

Heves megyében az elnökség több alkalommal kezdeményezte, hogy a megye válasszon új személyt *Tajcs Ferenc* helyett, részben idős kora, részben amiatt, hogy sok hevesi párttag éppen személye miatt hagyta ott a pártot. A megyei mozgalom nem tudott új vezetőt kitermelni. Tajcs Ferenc később a pártellenzék egyik hangos szószólója lett. Sajnálatosan sikerült a megyei tagság jelentős részét is magával rántani.

Somogy megyében a pártellenzék kezdettől fogva erős pozíciókat épített ki. A megyei elnökség teljesen elzárta a megyét a párt országos vezetésétől és az ellenzék egyik bázisává vált. Súlyos károkat okoztak a pártnak a megyében is, országosan is.

Vas megyében átmeneti lépéseket leszámítva nem sikerült stabilizálni sem a tagságot, sem a vezetést. A párttagság a népszavazási aláírásgyűjtésben demonstratívan nem vett részt. Az ellenzéki támadások végképpen megzavarták a vasi pártszervezetet, amely politikailag és szervezetenként teljesen összeomlott.

Kitüntettek

A 21. Kongresszus szép pillanata volt, amikor a párt születésnapján Thürmer Gyula átadta a Munkáspárt Aranyjelvénye kitüntetés munkájuk elismeréseként a következőknek. A párt országos elnöksége nevében: *Kollát Pál* budapesti elnöknek, *Buda Péterné* Tolna megyei elnöknek és *Farkas Józsefné* Veszprém megyei KB-tagnak. A párt budapesti elnöksége nevében: *Imre Magdolna* elvtársnőnek, A Szabadság Alapítvány társadalmi munkás könyvelőjének, a Csepeli párt szervezet nevében: *Benkő Viktor* alapszervezeti titkárnak, hosszú időn keresztül Csepel KB-tagjának és *dr. Hegedűs Sándor* történésznek, A Szabadság régi szerzőjének. A Veszprém megyei elnökség nevében: *Rónai Jenőné* alelnöknek.

BARANYI FERENC Adjunk nevet neki

Nevezük el akárminek, ha már e szó: SZOCIALIZMUS úgy sért fület, ahogy szemet szúr utcalány fején a mirtusz –

csak azt jelentse (bárhogyan nevezük is), mit elvben eddig: hazát, ahol nem hontalan, ki élni béréből igyekszik,

emberhez méltó életet s emberszámba vett sokaságot, ahol nem csorda a tömeg, s a pásztorok nem porkolábok,

ahol a kapzsiság meg az önzés érénynek nem minősül, s a jámbor polgár sem pimasz törtetőt választ vezetől.

Adjunk nevet neki, hiszen meg kell szólítanunk, ha eljön. Most még hajózik nagy vizen, vagy üldögél egy fellegen fönn, de ránk hunyorít majd, akár Betlehem felett rég a csillag, gubás népség felett megáll, s a megváltásról újra hírt ad.

Bács-Kiskun megye címere

egyik fellegrája volt, ahol a korábbi vezetés dicstelen szerepet játszott a tagság félrevezetésében, a párt meggyengítésében. „Mindennek most vége! Nem engedjük, hogy ilyen emberek még egyszer közénk kerüljenek” – mondták többen a megyei párttervezet résztvevői közül.

A megye szinte minden nagyobb településéről 35 fő képviselte a megye kommunis-

Új korszak kezdődik Bács-Kiskun megyében

December 21-e nagyon sokak emlékezetében történelmi napként fog élni. Bács-Kiskun megye kommunistái a héten, ezen a napon kimondták: megalakítják a Magyar Kommunista Munkáspárt megyei szervezetét.

A párt 21. Kongresszusa – mint ismeretes – feloszlatta azon megyei párt szervezeteket, ahol a vezetés a pártellenzék kezébe került. Bács-Kiskun megye sajnálatos módon a pártellenzék

táit. A küldötttervezet kimondta a megyei párt szervezet megalakulását és megválasztotta a megyei elnökséget. A párt megyei elnöke *Kiss Lászlóné*, 65 éves felsőlajosi nyugdíjas pedagógus lett, aki a múlt év folyamán is meghatározó szerepet játszott a párt egészséges erőinek összefogásában. Az elnökség tagja lett *Kerekes Antal*, *Gimes Andrásné*, *Kovács Zoltán* és *Molnár Ferenc*.

A tanácskozáson részt vett *Thürmer Gyula*, a Munkáspárt elnöke. Köszönetet mondott azoknak, akik részt vállaltak az új szervezet létrehozásában, külön is *Kalapos Mária* bácsalmási titkárnak. Elmondta, hogy a fő feladat most az, hogy a megye minden választókerületében legyen munkáspárti jelölt. Ehhez a párt országos vezetése minden segítséget megad. A következő időszakban meg kell keresni a párt minden helyi tagját, akik közül sokakat becsaptak a korábbi vezetők. Történelmi esélyünk van 2006-ban, mondta *Thürmer Gyula*, használjuk is ki!

– Munkatársunktól

A 21. Kongresszus felszólalói

A kongresszuson a küldöttcsoportok megbízása alapján felszólaltak: *dr. Vass József* (Zala megye), *Rónai Jenőné* (Veszprém megye), *Buda Péterné* (Tolna megye), *Bakos János* (Jász-Nagykun-Szolnok megye), *Szöllősiné Fitos Éva* (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye), *Nagy János* (Pest megye), *Balogh Attiláné* (Nógrád megye), *Tóth István* (Komárom megye), *Sipőcz Sándor* (Győr-Moson-Sopron megye), *Amigó György* (Fejér megye), *Popa György* (Csongrád megye), *Kardos Mihály* (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), *Németh József* (Békés megye), *dr. Vincze János* (Budapest II. kerület), *Kajli Béla* (Budapesti elnökség), valamint *Gelb Zoltán* (Baranya megye), *Kiss Lászlóné* (Bács-Kiskun megye) és *Karvalics Imre* (Vas megye).

A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság jelentéséhez tett szóbeli kiegészítést *Farkas Ferenc* elnök, amelyben beszámolt az ellenzéki megyei vezetések lezajlott elszámoltatásának helyzetéről.

Hozzászolt *dr. Jegessy Andrea*, a Pártetikai Bizottság volt elnöke is (akit a kongresszus végül is kifizüjt),

Szurcsik István a testület több tagja nevében visszautasította s magánvéleménynek nyilvánította *Jegessy* mondanóját.

A kongresszusi küldöttcsoportok megbízásából felszólásra jelentkeztek még: *Sándor György* (Budapest, XII. kerület), *dr. Majercsik János* (Budapest, XIV. kerület), *Zentai János* (Mohács), *Szöke János* (Békés megye), *Győr Máttyás* (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), *Havrának Ferenc* (Csongrád megye) és *Mendel Lajos* (Pest megye). Ugyancsak hozzászólásra jelentkezett, de idő hiányában nem jutott szóhoz: *Kerekes Antal* és *Kalapos Mária* (Bács-Kiskun megye), *Csepregi László* (Csongrád megye) és *Mészáros György* (Budapest).

A kongresszushoz írásos hozzászólást, illetve szövegszerű javaslatot nyújtott be: *Horváth Sándor* (Budapest VIII. kerület), *Benkő Józsefné* (Tolna megye), *Espár István* (Fejér megye), *Herceg Antal* (Jász-Nagykun-Szolnok megye), *Szadvány Gyula* (Borsod-Abaúj-Zemplén megye), *dr. Logvinov Veronika* (Budapest, VII. kerület) és *Izer Lajos* (Budapest, IV. kerület).

Mit várnak 2006-tól a napfény városában?

Ünnepek előtt minden családban nagy a sürgés-forgás. A gyerekek várják az ajándékokat, édesanyjuk, édesapjuk pedig azon gondolkodik, hogy megvették-e mindent, ami a másnapi ebédhez, vacsorához szükséges. Ebben a lázas készülődésben ki gondol a jövő évi örömekre, sikerekre, bosszúságokra, gondokra? Szegezen kiderült, hogy sokan már most a következő éveket tervezgetik, s megfogalmazzák magukban, hogy mit várnak 2006-tól, mit szeretnének elérni jövőre. Akiket megkérdeztünk erről, nem rejtették véka alá elképzelésüket, reményüket. Vágyaikat főleg a mindennapok szintjén fogalmazták meg, hogy ezek megvalósuljanak, ahhoz viszont magasabb szintű változásokra lenne szükség...

Juhász János: – Azt várom, hogy jövőre is legyenek gazdag emberek, akik ide, a lakótelepi kukákba kidobnak használható ruhákat. Pulóverekkel, kardigánokkal, ingekkel teletömök több szatyrot, aztán az ócskapiacra eladom. Jövőre is ezt szeretném csinálni, mert januártól négy és fél százalékkal emelik az 53 ezer forintos nyugdíjamat, de a fele elmegy a lakás rezsijére. Tehát bízom, hogy 2006-ban is tele lesznek a kukák hasznos dolgokkal, amiért néhány ezer forintot kapok.

Rocsa Betti: – A jövő évben az életszínvonalam ugyanolyan legyen mint most, amivel elégedett vagyok. Maximális ösztön-díja kapok, s támogatnak a szüleim, akik a martfői növény-olajgyárban dolgoznak. Jövőre végzek a szegedi tanárképző fő-

iskola testnevelés-rekreációs szakán, s Angliában szeretnék elhelyezkedni olyan cégnél, ahol az egészséges életmódra, a szabadidő hasznos eltöltésére nevelik az embereket. Azért akarok külföldön munkát vállalni, mert itthon sok diplomás fiatalhoz hasonlóan a testnevelőtanárok sem tudnak elhelyezkedni, a létszámot csökkentik, mert kevés a gyerek.

Kiss Balázs: – Azt szeretném, hogy amit eddig félretettem, ne kelljen felélni. Most elviselethetőek a mindennapjaim, s jövőre ezt a szintet jó lenne tartani, ami nem lesz könnyű. Korábban a Volánnál teherautót vezettem, tizenöt éve taxizok. A céget megvette egy maszek, s ő dirigál.

– Nekem nem sokáig, mert jövőre nyugdíjba megyek. Úgy

számolom, hogy havonta mindössze 35 ezer forintot kapok, amiből nem tudok kijönni, ezért azon gondolkodom, hogy nyugdíjasként valahol elhelyezkedem, s ne kelljen hozzájárulni a félretett pénzemhez.

Özv. Túrú Istvánné: – Maradjon minden úgy, ahogy az idén. Januárban 86 éves leszek, s annak ellenére, hogy hat hasmúttem volt, nincs különösebb problémám az egészségemmel, de ahhoz, hogy rendben legyek, naponta harminc szem gyógyszer kell beszednem. Régi házban lakom, korábban az IKV tulajdonosa volt, de megvettük. Rajtam kívül három cigánycsalád él a házban, nagyon rendesek, sokat segítenek. Ha jövőre a piacról, a kapuban várnak és beviszik a lakásomba a nehéz szatyrokat. Remélem, hogy jövőre is ilyen emberségesek, tisztességesek lesznek.

Rényi Ferencné: – A férjem egy kábelcégnél villanyszerelő. Vállalkozóként pályáznia kell a munkára. Azt várom a jövő évtől, hogy sikerüljen neki a pályázatok, kapjon feladatokat, s változatlanul elfogadhatóan keressen. Másfél éves fiunkkal gyeden vagyok, a nagyobb gyerekek nyolc éves, jó lenne a lakó-

telepi háromszobás otthonunkból családi házba költözni, de az árakat nézve ez számunkra kilátástalan.

Szabó Erzsébet: – Tavaly elváltam, azóta egyedül nevelem az öt éves gyerekeinket. Az idén nyáron Pesten voltam a keresztanyámmal, s a fiammal vonattal jöttünk haza. A kupében harminc év körüli férfi utazott velünk szemben. Beszélgettünk, aztán Szegezen hazakísért. Másnapra meghívott kávézni.

– A presszóban elmondta, hogy ő is elvált, gyereke nincs, egyedül él Pesten kétszobás lakásban. Gyakran jár Szegegre a testvérehez. Kérésére megadtam neki a telefonszámomat, s egy-két nap múlva hívott, aztán találkoztunk. Egyre sűrűsödtek az összejöveteleink, s a múlt hónapban előállt a javaslatával, hogy a fiammal költözzünk a pesti lakásába, s éljünk három emberrel együtt. Gondolkoztam rajta, s nemrég megegyeztünk ebben. A jövő év elején költözzünk, a szegedi lakásomat pedig kiadom albérlésre. Azt várom 2006-tól, hogy boldogok legyünk. Úgy néz ki, hogy sikerül.

Tarnai László

KARÁCSONY

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

MEGHATÁROZÁSOK:

1. Balog József fenti című verséből idézünk; az első sor. – Labdarúgó-válogatottunk volt szövetségi kapitánya (Imre). **2. Ájul.** **3. Korai zöltség.** **4. Keresztülbucskázik.** **5. ... et consilio;** tettel és tanáccsal. **6. Német hadügy-miniszter,** az 1918-as munkásfelkelés vérbetiprója (Gustav). **7. Páros nyíl!** **8. Nem is nagy!** **9. Magmás kőzetekben előforduló ásvány.** **10. Rácsbelső!** **11. Testünk szilárd váza.** **12. Városka Gyula** mellett. **13. Pecunia non ...;** a pénznek nincs szaga. **14. Nyolckarú tengeri ragadozó.** **15. A zen eredeti,** kínai neve. **16. Száz centis.** **17. Harun ar-...;** bagdadi kalifa. **18. ... Tomé és Principe;** nyugat-afrikai szigetállam. **19. Autodidakta cigány írónk** volt (Jakab). **20. ... grófja;** Rossini vígoperája. **21. A három kövér c. meseregény írója** (Jurij). **22. A szabadba.** **23. Regényét Gárdonyi írta meg.** **24. A két**

...; Jókai-regény. **25. Regiment.** **26. Az idézet második sora.** **27. ... Mohammed Hán;** az 1973-as afgán polgári forradalom vezetője. **28. A lét határozza meg.** **29. ... ovo; eleve.** **30. Hím őz.** **31. Dél-koreai gépkocsimárka.** **32. Szerző,** latinul. **33. Németország és Luxemburg gépkocsijele.** **34. Rangjelző előtag.** **35. Csüng.** **36. Rejt.** **37. Hím lúd.** **38. Gambrius itala.** **39. ... de Janeiro;** brazil város. **40. Kb. fél hektoliteres.** – Az albán Gorbacsov (Ramiz). **41. Nihil.** **42. Nagyobb, kártékony állapot.** **43. Francia romantikus festő- és rajzművész** (Gustave). **44. Carpe ...;** élj a mának. **45. Izminkban rejlik.** **46. Színházi vagy filmes ötlet.** **47. Libreville a fővárosa.** **48. Maga előtt nyom.** **49. Független.** **50. Louis d' ...;** Lajos-arany. **51. Szintén.** **52. Sasjelző.** **53. Erős csipés.** **54. Kis Renáta.** **55. ... venia verbo;** engedelemmel szólva. **56. Helyez.** **57. Valaminek az igaz voltát illetően bizonytalanságban van.** **58. Távoli előd.** **59. Török szultánok neve.** **60. Az idézet harmadik sora.** **61. Angol költő** (Thomas Stearns, 1888–1965). **62. Holland város.** **63. A 220-as izotópszámú radon régebbi**

neve. **64. Trója másik neve.** **65. Némán tör!** **66. Kukoricaital.** **67. Adósságot kifizet.** **68. ... Lanka; Ceylon.** – **Az idézet negyedik, befejező sora.** **69. ... Er;** a kínai himnusz zeneszerzője (1911–1935). **70. A mértékek abszolút rendszerében a munka és az energia egysége.** **71. Forgalmat másfelé irányít.** **72. Sasztri egyik személynéve.** **73. Angol iskolaváros.** **74. A nitrogén és a kén vegyjele.** **75. A kinyomtatott mű füzetenl ívei.** **76. Közlekedési vonal.** **77. Papagájfajta.**

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *Nincs géppuskánk se templomunk, egy héten hat-szor meghalunk.*

Nyertesek: Karaszia Ferencné (Szombathely), Szadvány Gyula (Baktakék), Nagy Ferenc (Miskolc).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2006. január 3-áig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	CS	5	6	7	8	9	R	10	11	12	O	
13					14						15				
16				17				18		19		20			
21					22	23		24			25				
		26			27			28							
29	30		31				32					33		Á	
				34	35		36			38		39		O	
40				41		42			43		44		45		
			46		47			48		49		50			
51	52			53		54		55		56		57		58	59
60			61					62				63			
								65		66			67		
68				69		70		71	72						
73					74		75		76				77		
G					M					Á					

A panelváros elcsendesül

Az ünnepi készülődésben zene harsogott mindenfelé. Gépzene áradt a kirakatok felett, és hangosan árulták a karácsonyfákat. Az emberek csomagokkal siettek haza vagy éppen ahová a dolguk szólította őket.

Erzsi a rövidebb utat választotta. A városrészeket vasút szelte ketté, az aluljárón át akart Őrmezőre jutni. E hideg, decemberi napon sietőre fogta a járást és a vágányok lépcsőzetes világosságában szaporázta lépteit. Az egyik padon, ahol az alagút a kijáráshoz közelít, egy férfi feküdt. Szedett-vedett kabátban, pufajkájára a derekára terítve és feje alatt a szatyor. A hajléktalanok mesterségének „címere”.

Vonat dübörgött a sínen, és senki nem vetett egy pillantást sem az emberre. Csupán Erzsi figyelte meg alaposabban. S úgy tűnt, az ember nem alszik, nem is szendereg, valami furcsa mozdulatlanúságba meredt. Amint hanyatt feküdt, arca félre billent, és fehér volt, mint a viasz.

Az asszony közelebb lépett. És ekkor hirtelen elindult a mellénél pihent kéz. Életlenül tárukolt az elő.

– *Nézzék már! Segítsen valaki!* – kiáltotta, de mindenki rohant mellette, mert a hangszóró egy vonat indulását jelezte.

Lassan elfogytak az utasok és kiürült az aluljáró. És Erzsi egyedül maradt a fekvő férfival. Csak sokára jutott eszébe, hogy hívhatná a rendőrséget. Ujjai önkéntelenül billentyűzték a 107-et, s örökökévalóságának tűnt, amíg a mobilból hang szűrődött elő.

– *Micsoda? Egy férfi?* – kérdezte. – *Biztosan alszik. Biztosan hajléktalan.*

– *Meglehet, de egészen fehér az arca. Nem valószínű, hogy alszik. Ezzel valami történt.*

– *Várjon, kicsoda maga? Rokona?*

Aztán le kellett diktálni a nevét, címét, a mobilja számát. De a kis, fényes dobozból két-két áradt.

– *Jó, majd küldök valakit* – hangzott az ígéret.

S amíg a várakozás percei teltek, Erzsi rádöbben, ismeri ezt a férfit. Róla beszéltek az üzletben a vásárlók, róla a gyerekkocsis kismamák a parkban, és róla mondta az egyik kocsis sofőrje: azért vannak rendes csövik is...

Ugyanis Ernő mindig megtalálta, hogyan hasznosítsa

magát. Segített a gondnoknak, körülsepergte a házakat, télen a havat lapátolta. És kijárt az álmomásra, összeszedte a vagonokban hagyott italosüvegeket, amiért betét járt. Meg hajnalban végigkutatva a kukákat, talál-e használható holmit. És éjjel ott aludt a transzformátorház eresze alatt, ahol jött ki a meleg levegő.

Már csak álmában találkozott az asszonnal. Már csak álmában tűnt elő a gyár, a műhely, ahol a gépe állt. Néha látta a kollégákat, pörölt a művezetővel és próbálgatta felfogni az esztergára a darabot. És felébredt, hogy dér lepi be park fát.

Amikor elküldték a gyárból, felszámolt a vállalat. Kaptak némi pénzt, amivel mindenki azt kezdte, amit tudott. Ernő otthon nyitott műhelyt, azt hitte, iparosként megáll. Bankhitelt vett fel, „fényes jövő” ígéretével. De aztán több számla érkezett, mint rendelés. A bank elperelte feje fölül a házat. Felésege más városba költözött, más férfihoz. Akinek még pénze volt.

Ekkor érkezett Ernő a panelvárosba. Csak egy napról, egy éjszakáról van szó – biztatta magát. De amikor először szedte össze a vonatokon hagyott sörösüvegeket, tudta már, hogy ez sokáig így lesz. Majd megtalálta a transzformátorházat és jóba lett a többi csövesel. Megegyeztek, hogy neki távolabb lesz a vadászterülete. S be is tartották az egyezséget. Esténként, még az üvegben volt némi melegítő bor vagy pálinka, arra gondolt, lesz még munkahelye, lesz még rendes lakás. És nem szorult rá valamelyik gondnok jószágára, hogy egy kis melegvizet adjon a mosakodáshoz.

De aztán rendőrök jöttek, sokan. „Kitakarították” a parkot, a csöveseket arról faggatták, hol a lakásuk. Reggelre elhúzott mindenki. Csak Ernő maradt a bódéjában. Csendes volt, senkit nem ijesztgetett, néha még dúdolt is magában. Az idő ahogy hidegebbre fordult, megjötték a fekete varjak, eljlesztették a galambokat, amelyek megmaradt, az igyekezett nagyon rendesen viselkedni.

Lassú derengéssel érkezett a reggel. Harangzúgásra ébredt, s úgy gondolta, a korai vonatokat keresi fel, üvegekért. Mielőtt más megelőzi. De amint befordult az aluljáróba, hirtelen megszédült, a fejébe valami fájó sajtult. Nehezen talált rá a padra. Feje alá dobta a szatyrot, derekára terítette a pufajkát és gondolta, pihen egy kicsit. S ha jobban lesz, majd folytatja az útját.

Aztán valami éneket, muzsikát vagy mit hallott. Mintha sokan közeledtek volna, valami felvonulás talán? Még integettek is a közeledők, mintha hívnák maguk közé... De miért lett egyre sötétebb és távolodott a zajongás? Egyre sötétebb az alagút, de a végében valami fényesség vibrált! S egyszer csak zuhanni kezdett az ismeretlen sötétség felé...

Erzsi talán félórát is várt, amikor két mentős közeledett. Egyiküknél orvosi táská volt, másikuk menetközben gumikesztyűt igyekezett a kezére húzni. Megálltak, nézték egy darabig Ernőt. Majd valamelyikük megszólalt.

– *Na, itt ugyan kevés dolgunk lesz.*

Ez szinte a közeledő rendőrjárdöröknél szólt. Akik csak intettek, bízzák a többit rájuk – és harsogni kezdett a hasábrádió.

Délután, amikor Erzsi visszafelé jött, a transzformátorházra valaki egy hevenyészett fekete zászlót tűzött. Talán virágot is tett volna a fekvőhelyre, de a tél már minden zöldet letarolt.

A házak felől továbbra is áradt a zene, a kirakatok fénylőn kínálták a portékát. S a nyüzsgés alig vette tudomásul egy ember hiányát.

Csak a panelvárosban csendesedtek el a madarak. Vagy talán az egész városban egy percre megállt az élet? Egy ember eltávozott közülünk, gondolta Erzsi, vajon hiányzik még valakinek?

Mártonfy Mihály

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk.

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

Kitüntetések,
papír- és fémpénzek,
képeslapok, porcelánok
adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H-P: 9-17 óráig.

**OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!**

A Szabadság Alapítvány számlaszáma:
OTP 11705008-20441997

Emlékezzünk!

A legendás Szamuely Tibor

Valljuk meg őszintén: Szamuely Tibor nem tartozik a mai elit kedvencei közé. A szociáldemokraták és polgári konzervatívok berkeiben százsor elátkozott forradalmár, aki nem bánt kesztyűs kézzel a népi hatalom ellenségeivel, aki azt a rendszert védte a szükséges szigorral, mely letaszította a burzsoáziát és az arisztokráciát a hatalom pidesztáljáról. Bűnét még azzal is tetézte, hogy hozzányúlt a tőkés magántulajdonhoz, s azt a dolgozók szolgálatába állította.

Szamuely Tibor legendás alakját is eltorzítják, megfosztják attól a nimbustól, melyet munkássága alapján kiérdemelt.

1890. december 27-én született Nyíregyházán. Ha élne, 105 éves lenne, de még nem volt 29 esztendő, amikor az ellenforradalmárok meggyilkolták. Iskolái befejezése után az újságírói hivatást választotta és még fiatal a pályán, amikor ismertté vált szókimondásáról. Ez idő tájt lett tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. Az első világháború második évében az orosz frontra vezényelték, ahol röviddel később fogságba került. Ez az esemény meghatározta további sorsát. Az 1917-es nagy októberi szocialista forradalom győzelme után a hadifoglyok szervezésére alakult bizottság magyar szekciójának komisszárja. Ekkor írta e sorokat:

„Véssétek örökre emlékezetekbe, hogy aki az orosz proletárok forradalma ellen támad, az a világ valamennyi proletárjának szent ügyét árulja el.” Egyik nagy érdeme, hogy mintegy százezer magyar hadifogoly vett részt a szovjet hatalom védelmében. Az orosz frontokon szerzett tapasztalatairól beszámolt Leninnek. Megbecsülését bizonyítja, miszerint pártküldetéssel Nyugatra utazott, ahol tárgyalta R. Luxemburggal és K. Liebknechttel.

1919 januárjában tért haza, tagja lett a KMP Központi Bizottságának és a Vörös Újság szerkesztőségének. Amikor a Berinkey-kormány beszüntette a pártot, ő került annak élére. A Tanácsköztársaság kikiáltása után előbb hadügyi, majd közoktatásügyi népbiztos, de a honvédő háború napjaiban azt a megbízást kapta, hogy védje

meg a munkáshatalmat a belső ellenforradalmárokkal szemben. Feladatát kemény következetességgel hajtotta végre. Órá bízta Szolnok visszavételét a románoktól. Májusban Moszkvában járt, Leninnel találkozott s ő hozta haza a szovjet vezető üdvözlését a magyar népeknek: „Legyetek szilárdak! És ha ingadozás üti fel a fejét a szocialisták között... nyomjátok el könyörtelenül ezeket az ingadozásokat!”

Szamuely Tibor szociálpolitikai funkciókat is vállalt: megszervezte a gyermekek balatoni üdültetését, biztosította élelmezésüket. Az ő nevéhez fűződik az első szabad május elseje megrendezése.

A Tanácsköztársaság megdöntése után nem kapott az osztrák szociáldemokrata kormánytól menedéjogot, ezért illegális úton igyekezett Bécsbe, hogy felvegye a kapcsolatot a magyar forradalmi emigrációval. A határon a magyar csendőrök felismerték és kegyetlen módon meggyilkolták.

A lenini utókor úgy emlékezik vissza rá, mint az elvi szilárdság és hűség példaképe.

Hegedűs Sándor

Sziklai Sándor születésének 130. évfordulóján

Sziklai Sándor szegényparaszt származású földmunkás, kommunista vezető volt. Az I. világháborúban orosz fogságba esett. Az oroszországi polgárháborúban vöröskatoná, géppuskás, majd agitátor.

Sziklai Sándor 1920 után parancsnoki tanfolyamot végzett a Szovjetunióban, majd a nemzetközi Lenin iskolán tanított. 1936–39-ig Spanyolországban a nemzetközi brigádok sorában harcolt. A spanyol szabadságharc leverése után Franciaországba, majd Észak-Afrikába internáltak. 1943-ban került vissza a Szovjetunióba, majd ott a magyar partizániskola tanára lett.

1945-ben Szegeden, Debrecenben majd Budapesten az MKP apparátusában dolgozott,

azután a párt Hadifogoly Irodájának vezetője, a Hadifogoly Hírek szerkesztője. 1948–53-ig

a Honvédelmi Minisztérium politikai munkatársa, 1953-tól a Hadtörténelmi Intézet parancsnoka.

1956-ban az ellenforradalmárokat meggyilkolták.

Barek István

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER«

BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

VESZTESÉGEINK

Szilvás Györgyné, aki 1950 óta volt a párt tagja, 76 éves korában elhunyt. *Szolnoki alapszervezet*

Szabó Károlyné, aki 1952 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt. *Budapest, XIV. kerületi alapszervezet*

Mező István, volt járási párttitkár 78 éves korában el-

hunyt. *Mezőcsáti alapszervezet*

Kús Emilné, aki 1945 óta volt a párt tagja, 78 éves korában elhunyt. *Salgótarjáni alapszervezet*

Lugosi Jánosné, aki 1966 óta volt a párt tagja, 64 éves korában elhunyt. *Tiszaújvárosi alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

LAPUNK MEGJELENÉSÉRŐL

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy e heti lapszámunk az utolsó ebben az évben. Legközelebb az ünnepeket követően, január 6-án kerül A Szabadság az újságárusokhoz illetve az előfizetőkhoz, mégpedig változatlan áron. Olvasóinknak kellemes ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk!

A kiadó

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,
1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen:
hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,
negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szédes, tördelés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>

2006

A Szabadság

JANUÁR

1	V	Újév, Fruzsina
2	H	Ábel
3	K	Genovéva, Benjámín
4	Sz	Titusz, Leona
5	Cs	Simon
6	P	Boldizsár
7	Szo	Attila, Ramóna
8	V	Gyöngyvér
9	H	Marcell
10	K	Melánia
11	Sz	Ágota
12	Cs	Ernő
13	P	Veronika
14	Szo	Bódog
15	V	Lóránt, Loránd
16	H	Gusztáv
17	K	Antal, Antónia
18	Sz	Piroska
19	Cs	Sára, Mórió
20	P	Fábián, Sebestyén
21	Szo	Ágnes
22	V	Vince, Artúr
23	H	Zelma, Rajmund
24	K	Timót
25	Sz	Pál
26	Cs	Vanda, Paula
27	P	Angelika
28	Szo	Károly, Karola
29	V	Adél
30	H	Martina, Gerda
31	K	Marcella

FEBRUÁR

1	Sz	Ignác
2	Cs	Karolina, Aida
3	P	Balázs
4	Szo	Ráhel, Csenge
5	V	Ágota, Ingrid
6	H	Dorottya, Dóra
7	K	Tódor, Rómeó
8	Sz	Aranka
9	Cs	Abigél, Alex
10	P	Elvira
11	Sz	Bertold, Marietta
12	V	Livia, Lidia
13	H	Ella, Linda
14	K	Bálint, Valentin
15	Sz	Kolos, Georgina
16	Cs	Julianna, Lilla
17	P	Donát
18	Szo	Bernadett
19	V	Zsuzsanna
20	H	Aladár, Álmos
21	K	Eleonóra
22	Sz	Gerzson
23	Cs	Alfréd
24	P	Szökőnap
25	Sz	Mátyás
26	V	Géza
27	H	Edina
28	K	Ákos, Bátor

MÁRCIUS

1	Sz	Albin
2	Cs	Lujza
3	P	Kornélia
4	Szo	Kázmér
5	V	Adorján, Adrián
6	H	Leonóra, Inez
7	K	Tamás
8	Sz	Zoltán
9	Cs	Franciska, Fanni
10	P	Ildikó
11	Szo	Szilárd
12	V	Gergely
13	H	Krisztián, Ajtony
14	K	Matild
15	Sz	Nemzeti ünnep
16	Cs	Henrietta
17	P	Gertrúd, Patrik
18	Szo	Sándor, Ede
19	V	József, Bánk
20	H	Klaudia
21	K	Tanácsköztársaság
22	Sz	Beáta, Izolda
23	Cs	Emőke
24	P	Gábor, Karina
25	Szo	Irén, Irisz
26	V	Emánuel
27	H	Hajnalka
28	K	Gedeon
29	Sz	Augusztina
30	Cs	Zalán
31	P	Árpád

ÁPRILIS

1	Szo	Hugó
2	V	Áron
3	H	Buda, Richárd
4	K	Felszabadulás
5	Sz	Vince
6	Cs	Vilmos, Biborka
7	P	Hermann
8	Szo	Dénes
9	V	Erhard
10	H	Zsolt
11	K	Szaniszló
12	Sz	Gyula
13	Cs	Ida
14	P	Tibor
15	Szo	Anasztázia
16	V	Húsvét, Csongor
17	H	Húsvét, Rudolf
18	K	Andrea, Ilma
19	Sz	Emma
20	Cs	Tivadar
21	P	Konrád
22	Szo	Csilla, Noémi
23	V	Béla
24	H	György
25	K	Márk
26	Sz	Ervin
27	Cs	Zita, Mariann
28	P	Valéria
29	Szo	Péter
30	V	Katalin, Kitti

MÁJUS

1	H	Munka ünnepe
2	K	Zsigmond
3	Sz	Tímea, Irma
4	Cs	Mónika, Flórián
5	P	Györgyi
6	Szo	Ivett, Frida
7	V	Gizella
8	H	Mihály
9	K	Gergely
10	Sz	Ármin, Pálma
11	Cs	Ferenc
12	P	Pongrác
13	Szo	Szervác, Imola
14	V	Bonifác
15	H	Zsófia
16	K	Mózes
17	Sz	Paszikál
18	Cs	Erik, Alexandra
19	P	Ivó, Milán
20	Szo	Bernát, Felícia
21	V	Konstantin
22	H	Júlia, Rita
23	K	Dezső
24	Sz	Eszter, Elza
25	Cs	Orbán
26	P	Fülöp, Evelin
27	Szo	Hella
28	V	Emil, Csanád
29	H	Magdolna
30	K	Janka
31	Sz	Angéla

JÚNIUS

1	Cs	Tünde
2	P	Kármén, Anita
3	Szo	Klotild
4	V	Pünkösöd, Bulcsú
5	H	Pünkösöd Fatime
6	K	Norbert, Cintia
7	Sz	Róbert
8	Cs	Medárd
9	P	Félix
10	Szo	Margit, Gréta
11	V	Barnabás
12	H	Villó
13	K	Antal, Anett
14	Sz	Vazul
15	Cs	Jolán, Vid
16	P	Jusztin
17	Szo	Laura, Alida
18	V	Arnold, Levente
19	H	Gyárfás
20	K	Rafael
21	Sz	Alajos, Leila
22	Cs	Paulina
23	P	Zoltán
24	Szo	Iván
25	V	Vilmos
26	H	János, Pál
27	K	László
28	Sz	Levente, Irén
29	Cs	Péter, Pál
30	P	Pál

A Szabadság

1082 Budapest, Baross u. 61.
e-mail: mp400@axelero.hu
Telefon: 313-5420
Fax: 313-5423

Hirdessen

A Szabadság hetilapban!

Részletes információ:
Telefon: 313-5420

OLVASSA, TERJESSZE, TÁMOGASSA!

A Szabadság
Alapítvány
számlaszáma:
OTP 11705008-
20441997

Az egyetlen
következetesen
baloldali folyóirat

JÚLIUS

1	Szo	Tihamér, Annamária
2	V	Ottó
3	H	Kornél, Soma
4	K	Ulrik
5	Sz	Emese, Sarolta
6	Cs	Csaba
7	P	Apollónia
8	Szo	Ellák
9	V	Lukrécia
10	H	Amália
11	K	Nóra, Lili
12	Sz	Izabella, Dalma
13	Cs	Jenő
14	P	Órs, Stella
15	Szo	Henrik, Roland
16	V	Valter
17	H	Endre, Elek
18	K	Frigyes
19	Sz	Emília
20	Cs	Illés
21	P	Dániel, Daniella
22	Szo	Magdolna
23	V	Lenke
24	H	Kinga, Kincső
25	K	Kristóf, Jakab
26	Sz	Anna, Anikó
27	Cs	Liliána, Olga
28	P	Szabolcs
29	Szo	Márta, Flóra
30	V	Judit, Xénia
31	H	Oszkár

AUGUSZTUS

1	K	Boglárka
2	Sz	Lehel
3	Cs	Hermina
4	P	Domonkos, Dominika
5	Szo	Krisztina
6	V	Berta, Bettina
7	H	Ibolya
8	K	László
9	Sz	Emőd
10	Cs	Lőrinc
11	P	Zsuzsanna, Tiborc
12	Szo	Klára
13	V	Ipoly
14	H	Marcell
15	K	Mária
16	Sz	Ábrahám
17	Cs	Jácint
18	P	Ilona
19	Szo	Huba
20	V	Nemzeti ünnep
21	H	Sámuel, Hajna
22	K	Menyhért, Mirjam
23	Sz	Bence
24	Cs	Bertalan
25	P	Lajos, Patrícia
26	Szo	Izsó
27	V	Gáspár
28	H	Ágoston
29	K	Beatrix, Erna
30	Sz	Rózsa
31	Cs	Erika, Bella

SZEPTEMBER

1	P	Egon, Eged
2	Szo	Rebeka, Dorina
3	V	Hilda
4	H	Rozália
5	K	Viktor, Lőrinc
6	Sz	Zakariás
7	Cs	Regina
8	P	Mária, Adrienn
9	Szo	Ádám
10	V	Nikolett, Hunor
11	H	Teodóra
12	K	Mária
13	Sz	Kornél
14	Cs	Szeréna, Roxána
15	P	Enikő, Melitta
16	Szo	Edit
17	V	Zsófia
18	H	Diána
19	K	Vilhelmina
20	Sz	Friderika
21	Cs	Máté, Mirella
22	P	Móric
23	Szo	Tekla
24	V	Gellért, Mercédesz
25	H	Kende, Eufrozina
26	K	Jusztina
27	Sz	Adalbert
28	Cs	Vencel
29	P	Mihály
30	Szo	Jeromos

OKTÓBER

1	V	Malvin
2	H	Petra
3	K	Helga
4	Sz	Ferenc
5	Cs	Aurél
6	P	Brúnó, Renáta
7	Szo	Amália
8	V	Koppány
9	H	Dénes
10	K	Gedeon
11	Sz	Brigitta, Gitta
12	Cs	Miksa
13	P	Kálmán, Ede
14	Szo	Helén
15	V	Teréz
16	H	Gál
17	K	Hedvig
18	Sz	Lukács
19	Cs	Nándor
20	P	Vendél
21	Szo	Orsolya
22	V	Előd
23	H	Nemzeti ünnep
24	K	Salamon
25	Sz	Blanka, Bianka
26	Cs	Dömötör
27	P	Szabina
28	Szo	Simon, Szimonetta
29	V	Nárcisz
30	H	Alfonz
31	K	Farkas

NOVEMBER

1	Sz	Mindenszentek
2	Cs	Achilles
3	P	Győző
4	Szo	Károly
5	V	Imre
6	H	Lénárd
7	K	Nagy Októberi Szóc. Forr.
8	Sz	Zsombor
9	Cs	Tivadar
10	P	Réka
11	Szo	Márton
12	V	Jónás, Renátó
13	H	Szilvia
14	K	Alíz
15	Sz	Albert, Lipót
16	Cs	Ödön
17	P	Hortenzia, Gergő
18	Szo	Jenő
19	V	Erzsébet, Zsóka
20	H	Jolán
21	K	Olivér
22	Sz	Cecília
23	Cs	Kelemen, Klementina
24	P	Emma
25	Szo	Katalin, Katinka
26	V	Virág
27	H	Virgil
28	K	Stefánia
29	Sz	Taksony
30	Cs	András, Andor

DECEMBER

1	P	Elza
2	Szo	Melinda, Vivien
3	V	Ferenc, Olivia
4	H	Borbála, Barbara
5	K	Vilma
6	Sz	Miklós
7	Cs	Ambrus
8	P	Mária
9	Szo	Natália
10	V	Judit
11	H	Árpád
12	K	Gabriella
13	Sz	Luca, Otília
14	Cs	Szilárda
15	P	Valér
16	Szo	Etelka, Aletta
17	V	A Munkáspárt ünnepe
18	H	Augusztina
19	K	Viola
20	Sz	Teofil
21	Cs	Tamás
22	P	Zénó
23	Szo	Viktória
24	V	Ádám, Éva
25	H	Karácsony
26	K	Karácsony
27	Sz	János
28	Cs	Kamilla
29	P	Tamás, Tamara
30	Szo	Dávid
31	V	Szilveszter